A Győzelem Napja
(Victory Day)

1. Helyet foglalhattok, ha szeretnétek. Szeretném kifejezni a hálámat Istennek, azért a kiváltságért, hogy itt lehetek, és találkozhatok az Isten Királyságának társpolgáraival. Ahogy ti, emberek összegyűltetek itt kint ma reggel, ennek a testvérnek az otthonában, hogy valami közösségetek legyen együtt, ez valahogy emlékeztet engem a korai Gyülekezetre. Ahogy a Kereszténység először elindult, a Biblia mondja: „Ez házról házra volt. Találkoztak, és megtörték a kenyeret tiszta szívvel." És ez az, amit ma reggel akarunk, mialatt itt vagyunk, tiszta szívet, egy célt.
2. Egy dolog, amit próbálunk elérni, és az az, hogy betöltsük az Isten tervét az életünkre, amíg itt vagyunk a földön. És esetleg, talán - Isten -, sok ezer évvel ezelőtt, de Ő a végtelen bölcsessége által tudta, hogy ma reggel mi itt leszünk, és itt leszünk kint ezen a prérin, vagy sivatagban, itt a kis épületben. Ő tudta ezt évezredekkel ezelőtt.
3. Most, találkoztunk néhány barátunkkal, akik jöttek át ma reggel Tucsonból, a Stricker család. És a generátoruk elromlott az autójukban. Összeszedtük, akit tudtunk, hogy elhozzuk őket, a hölgy itt, és a gyerekek. És ők egy kicsit később jönnek, ha meg tudják javítani a generátort. Ez valami kis útkereszteződésben volt itt. Nem tudom hol volt az. De mi boldogok vagyunk, hogy itt lehetünk.
4. És most, Isaacson testvér itt, és alig ismerjük egymást, csak azt tudjuk, hogy testvérek vagyunk Krisztusban, semmi többet. És voltak közösségi alkalmaink együtt. Azt hiszem, az első találkozásunk fent volt Phoenixben, évekkel ezelőtt. És ha a felesége jelen van, nem ismerném meg. Nos ez az, amennyire ismeretségben vagyunk, tudni, hogy ki a felesége, vagy a családja.
5. Befelé jövet, találkoztam az ajtóban álló egyik szinesbőrű testvérünkkel, egy nagyon jó ember, egy kézfogással, tudjátok, olyasvalamit éreztet veled, hogy annyira szívesen fogadnak, tudjátok, hogy bejöjj, és egy olyan sokaság között legyél, mint ez, ma reggel, és ez egy kiváltságot ad nekem.

6. És most, volt kiváltságom beszélni sok zsúfolt helyen, ahol talán ezerszer ezer ember gyűlt össze. De a szolgálatomnak emlékei az ilyen alkalmak, amikor talán egy tucat, vagy kettő ül együtt, látható, hogy Isten közelebbről foglalkozik az emberekkel. Gondolom, jobban ismeretségben állónak érezzük magunkat, ahogy kis összejövetelben gyűlünk össze. Ez úgy néz ki, mint ahol Isten Igéje annyira kiemelkedő számunkra, amikor mi, -Ő mondta- „Ha bárhol ketten vagy hárman összegyűlnek az Én Nevemben, ott vagyok közöttük.”

7. Az elmúlt este, éjfél közelében, együtt voltam... egy otthonban, ahol egy férfi és a felesége volt, és egy fiatal lány, elveszítette az értelmét, egy kis ügy miatt, ami történt. És ahogy össze voltunk gyűlve, csak a fiatal hölgy és én, egy szobában, a dolgok miatt, amit el kellett mondani, ami volt, én akartam, hogy inkább együtt legyünk. És jött ez a Világosság, az Úrnak Angyala, és odajött éppen, ahol voltunk, megmutatva, hogy Isten betartja az ígéretét.

8. És tegnap, ahol volt egy huszonkét éves fiatalember, egy nagyon kitűnő családból, elkapta a mumpszot, és a mumpsz megfertőzte. És sokan a felnőttek közül tudjátok, hogy mi az, különösen a férfiaknál. Férfiak, ez igazából majdnem megöli őket. És ez a fiú, néhány napig, egész pontosan két hétig, 40,5 fokos lázban volt. Most tudjátok, hogy az szörnyű állapot. És az orvosok egyszerűen kifogytak minden lehetőségükből, penicillinek és minden, hogy lehúzzák a fertőzés miatti lázat. De úgy tűnt, hogy nincs semmi hatása. De egy percnyi idő Isten előtt, a láznak minden nyoma elhagyta a fiatalembert. Felkelt egészségesen. Ez csak azt mutatja, hogy a fő Személy Krisztus.

9. Ezért vagyunk itt, ma reggel, ebben az otthonban, hogy szolgáljuk Krisztust, ezen a szombatnapon.

10. Vártam az idejövetel idejére, a drága testvérünkkel és a veletek, emberekkel való találkozásra. Megkaptam a tizedeiteket, amit a testvér küldött nekem, sokszor, ettől a kis gyülekezettől itt. És olyan kincsek, mint az, nagyon szentnek tartom a saját lényem számára, mert tudom, hogy valamikor felelnem kell azért, hogy az mire ment el. És bizonyosan értékelni akarom, értékelem, és ki akarom fejezni a hálámat a ti hűségetekért, emberek, azért, a gondolatért, amit tettetek, tudva a tizedről, amitek van. Olyan összejövetelek házaknál, mint ez, és mégis akarjátok, hogy az a kicsi, amitek van, a legjobb tudásotok szerint, a szolgálat támogatására menjen. Akkor, innentől kezdve, nekem felelősnek kell

lennem azért. És én jó sáfára akarok lenni a mi Urunknak, és amikor felelnem kell azon a Napon, azért amit a földön tettem.

11. Most, egy dolog, itt hátul nem zavar minket túlságosan a forgalom zaja, és ez jó.

12. És így most, alig tudom, hogy hogyan mondjam ezt, de szeretném, ha egy ébredést tartanánk itt, amikor lenne rá néhány napunk. Mivel, ilyenkor csak bejössz, és azt mondod: „Hogy vagytok? Örülök, hogy találkoztam veletek," és beszélsz néhány percig az Úrról, és újra elmész. Egy-harmincra Tucsonban kellene lennem. És hogyan... Mi itt csak ilyen módon találkozunk, és kezet fogunk egymással, és azt mondjuk: „Hogy vagy? Örülök, hogy találkoztam veled" és elmegyünk.

13. De tudjátok, gondolok egy Napra, amikor találkozunk ott, ahol nem fogunk viszontlátást köszönni. Nem fogjuk azt mondani: „Jó volt téged látni. Remélem újra visszajössz!" Amikor egy néhány órát töltünk itt együtt. Ott megtehetjük, talán leülünk és beszélgetünk egy millió évig, ha van olyan dolog, hogy idő, és nem lesz kevesebb időnk, mint amennyi volt, mikor leültünk. Látjátok? Ez egyszerűen Örökkévalóság. Ennek nincs vége. És gondolni arra az időre, amikor kint vagyunk, és mint az, és amikor lesétálunk majd az Isten nagy paradicsomának folyosóin, és az Angyalok himnuszokat énekelnek.

14. És most van az ideje, amikor harcolnunk kell, hogy megnyerjük a csatát, és hogy legyőzzük a világ dolgait.

15. És Ott, nos, Ott nem lesz semmilyen harc. Az utolsó imádság el lesz mondva; többé nem kell, hogy ima-összejövetelek legyenek. Nem lesz többé az emberek megmentésének ideje. Nem lesz többé gyógyításra szoruló betegség. És az egyszerűen egy nagy dicsőséges dolog lesz.

16. És mit tehetnénk, mi mint emberi lények, ma reggel, mit ígérhetnénk? Mire nézhetnénk, ami valamivel is nagyobb lehetne, mint annak az időnek az ígéretére nézni, látjátok?

17. Gondoljunk az itteniekre. Figyelem a korok változását, az anyjuk ölében lévő kicsi szoptatós babától, a kis iskolás fiúk, a tizenéves lányok és fiúk, és aztán a középkorú, és az idős. Látjátok? És az iskolás fiú, tavaly az anyja ölében volt, egy szoptatós baba. Látjátok? És a tizenéves csak tavaly ment iskolába, látszólag. És a középkorú tizenéves volt. És aztán az öregkor. Csak... Ó! Látjátok? Ez épp olyan, mint a pára, ami a földre száll, és eltűnik. Salamon mondta, azt hiszem ő volt: „Olyan, mint egy virág. Felnő, és levágatik, és elpusztul." És hasznot akarunk húzni

abból az időből, amíg itt vagyunk.

18. Úgyhogy most beszéljünk Hozzá, most, ahogy meghajtjuk a fejünket imában!

19. És ha lenne itt bárki, aki szeretné, hogy meg legyen említve imádságban, például ha beteg, vagy szüksége van, ha csak tudatnád Istennel a szívedben, mondva: „Most Uram, beléptem, hogy ezt a kérést kérjem.” Ha megtennétek, csak, hogy tudjam, úgy, ha felemelnétek a kezeteket, és csak, mintegy azt mondva: „Emlékezz meg rólam!” Az Úr áldjon meg gazdagon!

20. Mindenható Isten, aki a szavad által alkottad az eget és a földet, összegyűltünk itt ma reggel, hogy beszéljünk erről az Igéről, és arról a Nagyról, aki az Ige.

21. Köszönjük Neked ezt a nagy kiváltságot, hogy visszajöhetünk a sivatag mélyére. Egy napon ott volt az, ahol egy égő bokor magára vonta egy elszökött próféta figyelmét. És ott ő újra megbízatott, és el lett küldve, aki egy nagy szabadítójává vált azon idők népének, Isten örökségének, akik fogságban voltak. Ó nagy Isten, nem jönnél a sivatag mélyére velünk ma reggel? Amint tudjuk, a nagy katedrálisokban vagy és körben a világon, de tudva, hogy te vagy a végtelen Isten, és hogy nincsen túl kicsi hely. Vagy nincs hely, vagy nem számít mennyire vagyunk szétszórva a föld felszínén, mégis Te mindenütt jelenlévő vagy, mindenütt ott lehetsz mindig. Köszönjük ezt Neked!

22. És ebben a gyülekezetben, ma reggel köszönjük Neked a testvérünket, és ezt a kis nyájat itt, és az ő bátorságukat és hűségüket az Isten céljához a földön ma, és kérjük a Te áldásodat rájuk. És addig, amíg van egy Krisztusra vágyó szív, legyen mindig egy hírnök valahol, hogy megadja, elhozza az Üzenetet ahhoz az éhes szívhez.

23. És imádkozunk, Mennyei Atyánk, azoknak az embereknek a szükségéért, akik az imént felemelték a kezüket. Te tudod, hogy mi lüktetett a kezük alatt, a szívük körül. Van egy szükségük. Ha az betegség, Uram. Te, aki vetted Paul Sharritt-et, akiről az előbb beszéltünk, csak néhány órája, amikor ő halál és élet között feküdt, egy tomboló lázzal, amit semmilyen orvostudomány nem tudott megállítani, és mégis egy kis ima azonnal lecsillapította a lázat. Te vagy Jehova Isten. Megmutatva, hogy éppen annyira képviselve vagy, és éppen annyira valóságos vagy ma, itt ennek a sivatagnak a mélyén, mint ahogy a Mózes napjaiban voltál, ott, a sivatag mélyén.

24. Köszönjük neked, mert tudom, hogy meghallgatod az imát. És jövünk hozzád a legalázatosabban és legőszintébben, tudva, hogy rossz lenne olyan dolgokat kérnünk Tőled, amit csak elképzelünk az elménkben. Komolyak és halálosan biztosak akarunk lenni abban, amit kérünk. Hinnünk kell azt, és tudni, hogy az Isten akarata az, hogy azt megadja nekünk, mert azt kifejtettük a szívünkben, mindazzal amit tudunk, Uram.
25. Így imádkozom, hogy gyógyíts meg minden beteg személyt, aki itt van ma reggel! Ments meg mindenkit, aki el van veszve! Add meg ezt! Legyen ma valami mondva, vagy téve, ami azt teszi, azon a helyen, ahol ülnek, vagy állnak a falak körül, vagy bárhol is legyen az, hogy Istennek lehorgonyzó hite a szívükbe költözzön, és az elvégzi ezt egyszer s mindenkorra. Add meg, Atyám!
26. Áldd meg a testvért, aki átengedte az otthont a szolgálatra!
27. Most szólj hozzánk az Igéden keresztül, mert ez az, amiért itt vagyunk, Urunk! Szeretünk közösségben lenni egymással, de mégis Te vagy az, akit akarunk, Urunk! Kimehetünk a fák alá valahová, és leülhetünk, és beszélgethetünk egymással. De itt azért gyűltünk össze, hogy kegyelmet találjunk Előtted. Nem találkoznál most velünk, Urunk? Megnyitottuk az ülést a szívünkben, hogy Te kerülj trónra ma, hogy beszélj hozzánk, és elmondd a szükségeinket, és kifejezd a szeretetedet irántunk, amint mi kifejezzük a szeretetünket irántad. Ezt Jézus Krisztus Nevében kérjük! Ámen!
28. Ott, ha van valaki ott hátul, aki le akar ülni, látok itt néhány széket, amit elfoglalhattok, ha kényelmesebben akarjátok érezni magatokat.
29. Most, ezek az idők, amikben élünk, szörnyű idők. És tegnap, mialatt gondolkodtam azon, hogy mit fogok ma mondani, tudva, hogy vártam arra, hogy lejöjjek ide, és mit mondjak, amikor lejövök, a kicsi ima-összejövetelre. És kértem az Urat, hogy segítsen nekem. És felvettem néhány jegyzetet egy Íráshelyről itt, amit szeretnék kifejezni nektek, emberek, ma reggel, mialatt várunk az Úr áldásaira.
30. És kérjük most, hogy nyissátok meg a szíveteket, és értsétek meg Krisztusnak legkisebb, leghalványabb kis kopogását a szíveteken! Emlékezz, te, ha nem vagy hívő, és még soha nem fogadtad el Krisztust, ez lesz a legnagyobb dolog, ami valaha is történt veled, összegyűlve ebben az otthonban ma reggel az, amikor az a kopogás a szívedhez jön. Ha elfogadod ezt, ez egy ajtó az Életre. Elutasítani ezt, halál. És ezért vagyunk itt ma reggel, hogy megmutassuk neked, hogy van egy nyitott

ajtó minden hívő számára, aki hinni tud.

31. Most a Jézus Krisztus Kijelentésének könyvéből akarok olvasni, a 15. részből. El akarok olvasni egy részt, a Jelenések könyve 15. rész első négy versét.

És láték más jelet a mennyben, nagyot és csodálatost: hét angyalt, a kinél vala a hét utolsó csapás; mert az által teljesedett be az Istennek haragja.

És láték úgymint üvegtengert tűzzel elegyítve; és azokat, a kik diadalmasok a fenevadon és az ő képén, és bélyegén és az ő nevének számán, látám állani az üvegtenger mellett, a kiknek kezében valának az Istennek hárfái.

És énekelik vala Mózesnek az Isten szolgájának énekét, és a Báránynak énekét, ezt mondván: Nagyok és csodálatosak a te dolgaid, mindenható Úr Isten; igazságosak és igazak a te utaid, óh szentek Királya!

Ki ne félne téged, Uram! és ki ne dicsőítené a te nevedet? mert csak egyedül vagy szent. Mert eljőnek mind a pogányok és lehajolnak előtted; mert a te ítéleteid nyilvánvalókká lettek.

32. És ha az Úr akarata, szeretnék ebből egy szöveget venni, hogy ezt egy Győzelem Napjának hívjam, A Győzelem Napja, ahogy azt jelképezzük, egy teljes győzelem.

33. Ezek az emberek, akik ebben a részben vannak, amit most olvastunk, éppen megszerezték a győzelmet. Azt gondolom, hogy a győzelem szó, egy nagyszerű szó az angol nyelvben. Ez azt jelenti, hogy leverted az ellenséget, és felülkerekedtél, és győztes vagy, győzelmet aratva. És énekeket éneklünk, és éljenzünk egy győzelemben. És itt azt találjuk, hogy volt valami, ezek az emberek a tűzzel elegyített üvegtengerhez jöttek. És győzelmük volt a fenevad felett, az ő képe felett, a bélyeg felett, és a nevének betűi felett. Mindezek a dolgok felett nekik győzelmük volt, és győztesek voltak, a másik oldalon állva, a tűzzel elegyített üvegtengernél, énekelve a dicséret énekeit a Mindenható Istennek.

34. Most a győzelemről és a győzelem napjairól beszélve, és így tovább, ez visszahoz bennünket a háború gondolatához, amikor a győzelem napjára gondolunk. Mert nemrégiben, az elmúlt néhány évben, elérkeztünk egy naphoz, amit a háború győzelmi napjának neveztünk, amikor győzelmet arattak az ellenség fölött. És ez túlságosan rossz, hogy erre kell gondolnunk, de a világ emberi vérrel lett áztatva az igaz Ábel

vére óta.

35. Az első emberi vér, ami a földre hullott, az igaz Ábel vére volt. És annak az oka, hogy az ő vére kiontatott, az az volt, hogy ő rendben volt Istennel. És Isten elfogadta az ő jóvátételét, amit hozott, hit által ajánlotta fel Istennek ezt a bárányt.

36. És a féltékeny testvére, féltékenykedve rá, megölte az igaz Ábelt. És ugyanez az ok okozta szinte az összes emberi vérontást a föld színén. És az öreg föld bizonyosan áztatva van ezzel, szerte a világon, emberi vérrel. Van ennek egy oka. Van valami oka, hogy ez megtörtént, hogy ez az emberi vér kiontatott. És úgy találjuk, hogy az első ok a féltékenység volt, hogy Kain féltékeny volt Ábelre azért, mert Isten elfogadta Ábel áldozatát. És a Zsidók 11 elmondja nekünk, hogy „Ábel becsesebb áldozatot mutatott be Istennek, mint Kain, és Isten az által bizonyságot tett." És Kain, persze, féltékeny volt erre, mert az ő áldozata el lett utasítva, és az Ábelé el lett fogadva. És Ábel ezt hit által tette. A Biblia mondta ezt „Ő ezt hit által tette."

37. Látva, hogy a két fiú próbál kegyelmet találni Isten előtt, hogy visszajöjjenek, mert tudták hogy éppen csak kikerültek az Élet kertjéből. És elestek, más oldalról, a szüleik vétke miatt, a halálnak lettek alávetve; épp úgy, ahogy mi mindannyian állunk ma reggel, a halál alávetettjeiként. És tudni akarták, hogyan lehet visszajutni arra a helyre, ahol újra Életet találhatnak. És ezt téve, próbáltak kegyelmet találni Istennél.

38. És Kain egy csodálatos áldozatot mutatott be a virágokból és a föld gyümölcseiből, vagy bármi is volt az, amit az oltárra tett.

39. De Ábel, szellemi kinyilatkoztatás által, ki lett neki nyilatkoztatva, hogy az nem a mező gyümölcse volt, ami a halált okozta. „Vér volt az, ami a halált okozta." Így ő felajánlotta egy ártatlan helyettes vérét, és Isten elfogadta ezt. És ez volt Isten engesztelése a bűneinkért, mindvégig, pontosan attól a naptól fogva. Nincs más út, mert ha bármilyen más alapon elfogadta volna, akkor ahhoz az alaphoz kellett volna jönnünk, hogy legyünk, hogy kegyelmet találjunk Istennél. De Isten csak egy ártatlan dolog ártatlan vérét fogadta el. Látjátok?

40. És ezért, ha a szépség és a nagy helyek lennének Isten elfogadottjai, ma nekünk... Tűnődhetnénk, „Eljönne Ő a sivatag mélyére, ebbe a kis otthonba, ami a vasútvonal mellett fekszik? Eljönne Ő ide, és találkozna velünk?" De ha az egy nagy katedrális lett volna, vagy a szépség, amit Kain mutatott be, hát, úgy találnánk, hogy magunknak beszélünk, és a

levegőnek.

41. De Isten a kiontott vér alapján jött. Úgyhogy nem számít ma, hogy mennyire kicsik vagyunk, mennyire szegények vagyunk, vagy mennyien szeretnénk lenni, hogy Istennek egy nagyobb helyet ajánljunk, Isten nem fogadná el azt, nem jobban, mint épp most, mivel mi egy ártatlan Helyettes kiontott Vérének alapján jövünk, aki Krisztus, meghalva értünk, bűnösökért.

42. Most, annak az oka, hogy ez a Vér ki lett ontva, az volt, ahogy én hiszem, hogy az ember akar... Isten hívja az embert, hogy nézzen, de az ember magát akarja mutatni. Az ember a saját elképzelése alapján akarja nézni azt, amit Isten próbál neki mutatni. Látjátok? Isten próbál mutatni az embernek valamit, de az ember azt úgy akarja elfogadni, ahogy ő látja.

43. De ez épp olyan, mint ha valaki egy látványt akarna mutatni. Kell, hogy legyen egy oka a látvány bemutatásának. Ha azt mondod: „Nézz amott a hegyre!” most van ott valami, ami megragadta a figyelmedet, amiért próbálsz arra kérni, hogy a hegyre nézzek. Látjátok? „Nézd ezt a fát!” látod, van valami azzal a fával kapcsolatban, amit akarsz, hogy lássak.

44. Most, Isten próbálja rávenni az embert, hogy arra az ártatlan helyettesre nézzen vissza. És az ember a saját módján akar arra nézni. Ő nem akarja azt látni, amit Isten próbál neki mutatni, ebben az ártatlan helyettesben. Ennélfogva ez az, ami a bajt okozta. Akkor, amikor az ember megteszi, amint történt, felveszi a távcsövet, hogy elnézzen nagy távolságba, hogy lássa, mit próbál Isten mutatni neki, elmulasztja jól beállítani a távcsövét.

45. Itt az úton, nem régen, a hegyekben tett utazásról jövet, valaki azt mondta: „Tessék, fogd ezt a távcsövet, és nézz ide egy bizonyos dologra!” Nos, felvettem a távcsövet. Három, vagy négy különböző tárgyat láttam. Most, látjátok, tudtam, hogy azzal valami baj van. Látjátok? Most, ez az antilop a mezőn állva, úgy tűnt, hogy három vagy négy áll belőlük együtt. Most, az volt, hogy az antilop tökéletesen csak egy antilop volt. A távcső is rendben volt. De amit tennem kellett, az volt, hogy addig állítsam a fókuszt, amíg a három antilopot egybehozom, és egy antiloppá teszem. Látjátok? És akkor az... Látjátok, hátul tudtam... egy antilopnak kell lennie, mert ezt mondták nekem. De ahogy felvettem a távcsövet és belenéztem, mondjuk három antilopot láttam ott állni. Nos, a távcső el volt állítódva. Vissza kellet fókuszálnom azt a távcsövet, míg

oda jutottam, hogy egy antilopot láttam. És akkor a távcső elég közel hozza azt hozzám ahhoz, hogy lássam, hogyan néz ki.

46. Most, Isten adja nekünk a Bibliát. Most, a Biblia az Ige, és az Ige Isten. Így az a távcsövünk. Az a távcsövünk. De akkor, mikor belenézünk a Bibliába, és négy vagy öt különböző utat látunk, nos fókuszálnunk kell, látjátok. És arra a helyre kell hoznunk a dolgot, ahol egyetlen ünnepélyes célt látunk Istenért.

47. De az ember szervezetet akar kezdeni, erre szaladni. És a másik akar, „Nos, tudom. Gondolom, egy nagyobb ember lehetek mint ő, úgyhogy itt kezdem. Jobban fogjuk iskolázni a fiainkat, és ezt fogjuk tenni, és így tovább.” Látjátok? Elmulasztják fókuszálni a távcsövet. Isten akarja, hogy egy dolgot lássanak, és az az ártatlan Vér, ami a bűneikért lett kiontva. Így pontos. Az az igazi dolog, más nem számít. Nincs szükségünk egy szervezetre. Nem vagyok ellenük, csak ők... a kár, amit okoznak, hogy kihúzzák az embereket, és elválasztják a testvériséget és dolgok.

48. De csak egy dologra kell néznünk, és az a Helyettesünk. Így igaz. És az a Helyettes, Jézus Krisztus.

49. És ma látjátok, hogy mennyire bele vagyunk sodródva a szervezetekbe. És ők azt mondják: „A metodistáknak ébredésük van. Persze az nem a baptistákat jelenti. Azok a metodisták. És ezeknek ébredésük van, és így tovább.” És ők kivágják a másikat, mindig. De mi ezt nem akarjuk így látni.

50. Addig akarjuk állítani azt a fókuszt, amíg felismerjük, hogy egy Isten van. Amikor hármat látsz belőlük ott kint, jobb, ha egy kicsit jobban beállítod a távcsövet. Látjátok? Valamit rosszul látsz. Úgyhogy jobb, ha behozod azt, és rájössz, hogy mindannyiunk fölött egy Isten van, és Ő az emberi faj Istene.

51. És ha Ő Isten egyáltalán, Ő érdekelt minden emberi lényben, mert az az Ő teremtménye. És Ő érdekelt a gyermekekben. Ő érdekelt az időskorúakban és a középkorúakban. Ő érdekelt a színeinkben, a fehérben, a barnában, a feketében, a sárgában, a bőrünk különböző árnyalataiban, a vidék, ahonnan származunk, és az elődeink. Ő érdekelt mindannyiunkban. Ő nem csak a zsidókban érdekelt egyedül, vagy a sárga fajtában, fekete fajtában, fehér fajtában, bármi is az.

52. Ő érdekelt az egész emberi fajban, és próbálja rávenni az emberi fajt hogy összpontosítsa az Igéjét egy dologra, és mondja: „Egy Isten van, és

az az Isten egy ártatlan Helyettest adott, eljőve; Maga emberré válva, azért, hogy elvegye a bűnt, hogy megmentse az egész emberi fajt." János, a próféta olyan gyönyörűen illusztrálta: „Íme az Isten Báránya, aki elveszi a világ bűneit" bárkiét. Az egész bűn probléma el van intézve pontosan ott, abban az egyetlen ártatlan Helyettesben.

53. De amikor az ember elkezdi megragadni Isten távcsövét itt, ő elkezd... ő annyira a természetest nézi, hogy elmulasztja meglátni a szellemi jelentését, amit az Ige ad.

54. Most, látjátok, ez az egyike a nagy dolgoknak, amit az ember tesz, amikor megpróbál nézni, mert úgy néz, ahogy Kain nézett a távcsövön keresztül. Ő egy személyes teljesítményre nézett. Kain gondolta: „Most, ha Ábelt félretehetem az útból, akkor én vagyok az egyetlen. Akkor, látod a másik személy nincs útban." Ezt próbálta tenni az ember végig, az éveken keresztül, próbálta a másikat félretenni az útból.

55. Mikor próbálnia kellet volna visszahozni a másikat az útra magával, és testvérnek lenni, látjátok; ahelyett, hogy azt próbálná mondani: „ó, az a kis csoport, csak gereblyézd ki őket! És ez emitt, ó hát, ők ezek, vagy azok." Látjátok? Nekünk nem kellene azt tennünk. Nekünk próbálnunk kellene egy tömör képbe hozni az egész dolgot, és az Jézus Krisztus.

56. Egy fiatal hölgy tegnap este, egy interjúban, azt mondta... hát ő azt mondta... Egy szolgáló lányának volt valami kis szerelmi esete, és elvesztette miatta az eszét. Vége volt, összeomlott. Egy nagyon gyönyörű fiatalasszony, és körülbelül huszonhárom éves.

57. És mikor ő egy kislány volt, körülbelül tizenkettő, Chicagóban volt. És az összejövetelen ülve... vagy Elgin volt az. És az összejövetelen ülve, a Szentlélek kiment a hallgatóság közzé, és hívta őt, aki volt, és azt mondta: „Szívzörejed van. Az orvos azt mondja, hogy nem élhetsz tizenöt éves korodig. De ÍGY SZÓL AZ ÚR, meggyógyultál." És azóta egyáltalán soha nem érzett szívproblémát.

58. És tegnap este egy másfajta szívproblémája volt. Az egy szellemi szívprobléma volt. A szeretője elszaladt, és valami másik asszonnyal házasodott össze. És mégis, ő még mindig szerelmes volt. És ez a fiú mondva, hogy ő is még mindig szerelmes volt bele, és hogy „az apja okozta ezt."

59. Azt mondtam: „Ó, ostobaság! Neki nem kellett volna megházasodni a másik lánnyal. Ő azt azért tette, mert nem volt meg benne a helyes fajta szeretet irántad." Pontosan azért.

60. De látjátok, teljesen belecsavarodva abba, a lány ott ült úgy belegörnyedve. És azt mondta: „Ó, tudom, hogy Johnny szeret engem! Tudom!” Látjátok? Az volt minden, amit látni tudott. Abban az egy kis világban élt, önmagában. Belegubózott abba.

61. És én megfogtam a kezét. Azt mondtam: „Hallgass rám!” És az Úr mutatott egy látomást, látjátok, amiről ő tudta, hogy én semmit nem tudok, hogy valami történt, valami ügy közöttük. És amikor az ki lett mondva, akkor az azonnal megváltoztatta őt. Azt mondtam: „Most, hogy kint vagy abból, nézz a Golgotára! Ott, ahogy kimentél és elkezdtél próbálni inni, és egy szolgáló lánya, egy Pünkösdi szolgáló lánya, és tenni azokat a dolgokat, amiket teszel, próbálva elfojtani azt a fájdalmat; az a férfi, egy valaki, aki egy csettintésnyit sem törődik veled.” Mondtam. „Nézz a Golgotára, lány! Az az egyetlen visszaút.”

62. Kell, hogy összpontosítsuk magunkat, amíg, ha élünk vagy halunk, süllyedünk vagy megfulladunk, az a Golgota, Krisztus. Az az a dolog, amihez Isten akarja, hogy visszajöjjünk.

63. És az ember, Isten Igéjének fókuszában, ahelyett, hogy összehozná azt, és azt az egy dolgot mondatná vele, amit Isten mondat vele, mi a természetes oldalára tekintünk. Ezért, az ember ezt téve, oda juttatja magát, hogy egyszerűen megy a bemutatott dolog után. „Itt egy lehetőség, hogy mi, mint kis csoport, megtehetjük ezt, és megtehetjük. Nem kell, hogy bármi közünk legyen a többiekhez.” És az, látjátok, az az első dolog, ami megmutatkozik; Ahelyett, hogy összpontosítanának, hogy megtudják, hogy testvéri szeretet az, aminek kellene lenni bennünk egymás iránt, és megérteni egymást, és szeretni egymást, és együtt imádni Istent. Ők lebecsülnek egy embert a ruhája miatt, amit hord, vagy a képzettsége miatt, ami van neki, vagy a bőrszíne miatt, vagy valami ilyen miatt. Ez ennélfogva elválasztja az embereket, és az ember ezek után megy.

64. Ez soha nem ad a belső embernek esélyt, hogy működjön. Most, mi hármas lények vagyunk, lélek, test és szellem. De mikor a testi elme... A két szellemi erő, ami működik benned, az elméd és a szellemed. Látjátok? Most a testi elme, az magasan kicsiszolt, próbálni fog valamit elérni az intelligenciája által. Látjátok? És amikor azt teszi, pontosan akkor, amikor azt teszi, eltaszítja magát a szellemi embertől, aki benne van. És ott van, ami a bajt okozza, épp az, látjátok, hogy maga akarja azt elvégezni.

65. Úgy ahogy mondtam itt nemrégiben, azt hiszem a gyülekezeti házban volt, hogy „Isten olyan nagy, hogy annyira egyszerűvé tud válni.”
66. Most látjátok, amikor mi naggyá válunk, nem tudunk egyszerűek lenni. Látjátok? Túl sokat tudunk. És kell, hogy „Ó, hát ennek egyszerűen így kell lenni, úgy, ahogy mi mondjuk, vagy az egyáltalán nincs.” Látjátok? Nos így vétjük el Istent.
67. De ha egy ember csak tudna, egy nagy ember, csak nagyobbá és nagyobbá tudna lenni, és egyre nagyobbá lenni, mi lenne vele? Ő egyszerűen egyenesen olyan alázatossá, és olyan egyszerűvé válna, amíg az emberek elmennének felette, és nem ismernék –látjátok– a nagy személyt, aki közöttük van.
68. Épp ugyanúgy, ahogy mi tesszük. Megmérünk egy elektront, elhasítunk egy atomot, és üzenetet küldünk a holdra, és a közönséges füvön sétálunk, amiről semmit sem tudunk. Így igaz. A kis virág, senki nem tudja megmagyarázni, vagy megtalálni az életet, ami lent a földben lévő kis magban rejtőzik, hogy jövőre előhozzon egy virágot. Egy közönséges fűszál, a világ összes tudósa közül egy sem tudott egy fűcsomót vagy fűszálat készíteni. Látjátok? Nem lehet megcsinálni, mert abban élet van. És ezért, látjátok, mi...
69. Mondták már: „A bolondok szöges cipőben járnak ott, ahová az angyalok félnek lépni.” És ez valóban igaz. Átsétálunk az egyszerű dolgokon. Átsétálunk Istenen.
70. Átsétálunk egy orchideán, százszorszépet keresve. Most, ez az, látjátok, átsétálunk az orchideán. És ha csak leegyszerűsítjük magunkat, leszállunk. Senki nem nézhetett még a...
71. Az a szőlő ott kint, mi az? Isten. Mi az? Vulkáni hamu, élettel benne. Fordulj el, nézz arra, ott áll egy hatalmas fa, nyárfa, azt hiszem. Mi az? Vulkáni hamu, egy másfajta élettel benne. Ez a fajta élet, egy fát hozott létre. Az a fajta élet szőlőt hozott létre. Látjátok?
72. És mik vagyunk mi? Vulkáni hamu, élettel benne. Mi tett azzá, amik vagyunk? Egyszerűen nem lennénk többek, mint az, de Isten Örök Életet tett belénk, és így Isten alattvalói lettünk. Akkor figyelünk, akkor Istenre összpontosítjuk az Igét.
73. De az ember soha nem ad a belső embernek esélyt, hogy elmagyarázza mi a helyes, ennélfogva ez az, ami a bajt okozza. Figyeljetek! Azt találjuk, hogy ha nem teszi azt, akkor mi történik? Azt találjuk, hogy az ingerültsége, mint Kainnak, felszökik, látjátok, azonnal.

Féltékeny volt. Nem szerette Istent, hogy bemutassa, hogy elfogadja Kain... Ábel áldozatát, az övé helyett. Ő is akart menni. A saját áldozatát akarta. A saját útját akarta, látjátok, ahelyett, hogy átjött volna Ábelhez, és mondta volna: „Ó testvérem, olyan boldog vagyok, hogy Isten elfogadta. Most van egy utunk, amiről tudjuk, hogy Jehova elfogadja ezt az utat, mivel bizonyította ezt az áldozatod elfogadása által.” Nem ezt kellett volna tenni? De ehelyett féltékeny lett.

74. Most, nem látjátok ugyanezt a dolgot ma az emberben? (A hallgatóság „Ámen”-t mond. Szerk.) Látjátok? Egyszerűen ez az ő útja, most, ahelyett, hogy elfogadná azt az utat, amit Isten igaznak bizonyít.

75. Az út, ahogy Isten a színre lép, és mondja: „Ez az. Ezek a jelek követik azokat, akik hisznek. Veletek leszek, mégpedig bennetek. Egy kis idő, és a világ nem lát Engem többé, de ti megláttok Engem, mert veletek leszek, mégpedig bennetek.” Látjátok a világ... „A világ nem lát Engem, de ti fogtok.” Látjátok, „Kain nem lát engem, de te fogsz, Ábel.” Látjátok? Mert ez ugyanaz a dolog.

76. És ahelyett, hogy jönnének és azt mondanák: „Hát csodálatos! Látjuk Istent az emberek között munkálkodni. Tegyük ezt!” nem uram! Hitvallásokkal, ugyanaz a dolog és kapzsisággal, inkább és féltékenységgel, ugyanaz a dolog, ami Kainnak volt, a testvére vérét kívánta. Próbálja eltörölni őt az útból, megszabadulni tőle. „Azok nem más, mint egy csomó szenthempergő. Ők kicsik.” Látjátok? Tudjátok, hogy értem! Ez indítja el a bajt. Itt kezdődik a baj. Itt törnek meg a fogadalmak. Itt válnak el a széttört közösségek. Ez az, ami széttöri az otthonokat. Ez az, ami elindítja a kerekeket a válás felé. Pontosan ez az a dolog, ami széttöri a közösséget.

77. Ez az a dolog, ami széttörte a közösséget Édenben, mert Éva elmulasztotta tartani a tekintetének fókuszát Isten Igéjén, és hallgatott az ellenség érvelésére. Látjátok? Látjátok? Ha egyszerűen pontosan azzal maradt volna, „Isten mondta úgy. Ezzel el van intézve. Isten mondta úgy.” de ő azt nem akarta tenni. Látjátok? Megváltoztatta a távcsöve fókuszát, és elkezdett látni, ahelyett, hogy csak egy út lenne, lett két út. Látjátok? Azt látta, „Hát, most, talán ennek az embernek igaza lehet. Talán neki van igaza. Most mi tudjuk, hogy Istennek van igaza, és talán neki is igaza van. Ez csak több világosság arról, amit Isten mondott.” Látjátok azt ott?

78. Ugyanez a dolog történik ma, pontosan visszatér ugyanarra a pontra.

Látjátok? Látjátok? Két elképzelést láttok. Csak egy út van. Nincs hitvallás. Ez az Ige, Isten Igéje, Isten célja, Isten terve. Az összes többi terv nem jó.

79. Ez, és Éva megtette ezt a gonosz dolgot, és ez az oka ma, hogy Isten az Igéjében soha nem engedi meg az asszonyoknak, hogy szolgálók legyenek. Látjátok? Ez egyszerűen nincs megengedve az Igében.

80. Ma reggel az otthonunkban beszélgettünk, a reggeli asztalnál ülve, korán. El akartunk indulni, hogy időben ideérjünk, és visszaérjünk a másik időpontra. Így mi, azt mondtam... Beszélgettünk az asztalnál. És az eljövendő világról beszélgettünk, az angyalokról. A kicsi fiam, József, ott ülve mondott valamit az angyalokról. És azt mondta: „Most apa" azt mondta „Az angyalok..."

Azt mondtam: „Isten egy férfi."

„De" mondta „az angyalok asszonyok."

Azt mondtam: „Nincs olyan dolog." Látjátok? Azt mondta...

81. „Nos, nekik..." Sarah, a lányom mondta: „De apa" mondta „ott, nekik, nekik szoknyájuk van." mondta, „Ők asszonyok."

Azt mondtam „Valami pszichológus rajzolta azt a képet."

82. Soha nem láttatok a Bibliában egy angyalt nőneműnek nevezve. Az mindig hímnemű volt, hímnemű, nem nőnemű. Nincs olyan dolog, hogy egy angyal asszony lenne. Soha nem volt olyan a Bibliában. És nincs az élő Isten Gyülekezetében. Nincs olyan dolog, hogy hírnök asszony. Egy angyal az egy „hírnök". Úgyhogy Isten soha nem engedi ezt meg.

83. Mert a Biblia mondja „Ádám teremtetett elsőnek, azután Éva. És Ádám nem csalatott meg, hanem az asszony megcsalatván bűnbe esett." Látjátok? Ezért, ő... mondta Pál, „Nem szenvedem el, hogy az asszony tanítson, vagy hatalmat gyakoroljon, hanem legyen csendességben, ahogy a törvény is mondja."

84. Most abban, látjátok, most, mint a Pünkösdi csoportjaink, ez a gyökere annak. Látjátok? Amit ők tesznek, elállítják a fókuszt, „Nos, most itt van egy asszony, úgy tud prédikálni, mint a villámlás." Nos, az nem kétséges, egyáltalán. Teljességgel. Hallottam néhány asszony prédikátort, úgy tudott prédikálni, hogy a férfi az árnyékába sem állhatna abban, de annak semmi köze ahhoz, hogy mi a helyes; látjátok, nincs hozzá köze.

85. Pál mondta: „Ha valaki nyelveken szól, és nincs magyarázó, akkor maradjon csendben!"

Mondod: „Nem tudok csendben maradni.”

86. De a Biblia azt mondja, hogy tudsz, látjátok, úgyhogy ennyi. Látjátok? Rendben kell ezt tenni, elhelyezni szabály szerint, helyére tenni, és mindenkorra a helyén marad.

87. Látjátok, ott kikerültök a fókuszból. Az okozza a kemény érzéseket, kapzsiságot, és így tovább. Ahelyett, hogy visszafókuszálnánk magunkat az Igével, kifókuszáljuk magunkat, és látjátok „Nos, hagy tegyék, amit látnak.” Látjátok, ilyen módon, csak ezen az úton, akkor. Rendben.

88. Most, azt találjuk, hogy ez megtöri az otthonok közösségét. Ez megtöri a gyülekezetek közösségét. Ez megtöri a nemzetek közösségét, ugyanaz a dolog.

89. A nemzetek a saját útjukat akarják látni. A németek egyedül a saját útjukat akarják látni. Oroszország egyedül a saját útját akarja látni. Amerika egyedül a saját útját akarja látni. Látjátok? Akkor, látjátok, ez az. Ez a nemzetek szelleme. Megtalálod ez, akárhová mész, találsz egy nemzeti szellemet. Jártam bent, és különböző útjaik vannak. Ez olyan szokatlan. Ha lenne időm, szeretnék végigszaladni néhány nemzeten, és megmutatni nektek.

90. Amikor bemész, bemész Németországba, egy katonai szellemet találsz. Minden katonás. Egyenesen kell állnod, egyenesen járni, szögletesen befordulni és minden. Ez katonai.

91. Elmész Franciaországba, egy erkölcstelen szellemet találsz, csak asszonyok, és bor, és likőr, és ilyen dolgok. Látjátok?

92. Elmész Finnországba, egy hűséges szellemet találsz, olyan valami, hogy minden őszinte. „Ki kell fizetnünk mindent.” Látjátok? Meg kell tenni. Ennek egyszerűen így kell lenni. Nem számít, mennyire keményen kell dolgozniuk, mibe kerül az, annak úgy kell lenni.

93. Eljössz Amerikába, egy nagy „Ha ha ha ha ha!” -t találsz. Ez az ami. Ja. Ez az amerikai szellem. Valaki mond egy szennyes viccet a rádióban, és mindenki nevet rajta. Ernie Ford, vagy valaki közülük, a csattanós vicceikkel, tudjátok, mindenütt, Arthur Godfrey és az ilyen csoportok, látjátok, az az amerikai szellem. Így találjátok ezt.

94. És aztán ezek a szellemek féltékenyek a másik szellemre. És mit tesznek? Háborút okoznak. Így igaz.

95. Most, látjátok, minden nemzetet a Sátán irányít. A Biblia mondja így. Ő a nemzetek istene. Sátán felvitte Jézust a hegy tetejére, És azt mondta... megmutatta Neki az összes királyságot a világon, minden királyságot, egy

pillanatban. Mondta: „Ezek az enyémek, azt teszek vele, amit akarok.” mondta „Odaadom neked, ha engem imádsz.”

96. Jézus azt mondta: „Távozz tőlem Sátán!” Ő tudta, hogy örökli azokat a Milleneumban. Látjátok? Így, Neki nem kellett előtte meghajolni. Tudta, hogy azok...

97. Most, mikor Isten újra eljön, és megalapítja a Királyságát itt, látjátok, nem lesz semmi másfajta szellem; egy német szellem, és egy francia szellem, és egy norvég szellem, és amerikai szellem. Nem lesznek azok. Az egy Szellem lesz, ámen, az Isten Szelleme, élve minden szívben. Ez igaz. És egy zászló lesz, egy nemzet, egy nép, egy testvériség, Istennek egy Atyasága, és az embereknek egy testvérisége. Fiúság! Igen.

98. Aztán azt találjuk, hogy mivel az emberek ezt teszik, és ezek miatt a nagy fontoskodások miatt, és így tovább... Most látjátok, amíg a Sátán irányítja ezt, addig lesznek háborúk és bajok, és háború. Jézus mondta, a János Evangéliumában... Máté Evangéliuma 24 mondja „hallotok majd háborúkról, és háborúk híreiről, és háborúkról és háborúról.” Miért? Mert a föld hercege, a Sátán, a nemzetek ereje... Itt van egy nemzeti szellem, ott van egy nemzeti szellem. Ezek ördögök. Nem tudnak kijönni egymással. Látjátok?

99. Jártatok már az eszkimó vidéken ott fent, ahol kutyaszánon járnak, észak Alaszkában, és egészen fent az Északnyugati Területen? Amikor a vezetőnk ott megkötötte a Huskyknak nevezett kutyákat... És az egyiket ide kötötte, és a másikat amoda, és emide.

Azt mondtam „Miért teszed azt?”

100. Mondta „Annyira tele vannak ördöggel, hogy megölnék egymást.” Látjátok? Csak ölni, csak ennyi, amire gondolnak.

101. Nos, az az ördög, látjátok. Ő egy gyilkos. Ő, ő csak, a nemzet csak... Még az ördögök is harcolnak az ördögökkel. Látjátok? Ők csak harcolnak egymással.

De Isten teljesen szeretet, látjátok, úgyhogy nem tehettek mást, mint szeretni egymást.

102. Így, látjátok, az egész alapelv egyenesen visszavezet azokhoz a szellemekhez, pontosan vissza a kezdethez. Az I. Mózes a mag könyv, És akkor ez terem meg mindent, ami nekünk ma a földön van.

103. Most vannak háborúink és győzelmeink, nagy győzelmek. Az egyik nemzet bejön, és leveri a másikat, azt mondva „Dicsőség! Megszereztük a győzelmet. Levertük őket.” És aztán az első dolog, tudjátok, barátokká

lesznek és kezet fognak, és üzletet kötnek egymással.
104. És egy idő után, egy másik elnök, vagy másik király jön, vagy másik uralkodó, másik rendszer. És az első dolog, tudjátok, itt vannak, az unokáik visszajöttek fegyverekkel, harcolva egymással újra. „Háborúk, és háborúk hírei.” És ez a másik felülkerekedik a másikon, „Most te fogsz nekem szolgálni, tudjátok. Én vagyok a győztes, és te vagy az, aki kiesett, és így tovább.” Te csak...
105. Ahogy egyszer hallottam egy megjegyzést: „Isten alkotta az embert, és az ember alkotta a rabszolgákat.” Isten nem azért teremtette az embereket, hogy uralkodjanak egymáson. Isten azért teremtette az embereket, hogy testvérek legyenek, így van, hogy testvérek legyenek, nem, hogy uralkodjanak egymáson. Nincs felsőbbrendű faj, nincs felsőbbrendű nemzet, nincs felsőbbrendű nyelv. Egy nyelvünk van, Mennyei. Látjátok? Így igaz. Egy testvériségünk van: az ember. Az ember, nem számít, hogy ki az.
106. Miért kellene harcolnunk és megölni egymást? De ők megteszik. Aztán néha egy jó nemzet, vagy egy nemzet, amiben van egy rendszer, próbál helyesen cselekedni, és harcol a jogaiért, akkor a gonosz nemzet bejön arra. És aztán itt győznek, és ez a nemzet azzá válik. És aztán oda-vissza, egyszerűen változik, oda-vissza.
107. A nemzetnek sok, sok nemzeti győzelme volt, amit próbáltak, ahogy próbáltak harcolni a szabadságukért, és azért, amit magukénak tartottak. És mi van nekik? Amíg a Sátán irányítja őket, folytatni fogják a harcot. De ők megnyertek sok nagy győzelmet, nagy győzelmeket. Visszamehetnénk egész a kezdetekhez, és megmutathatnánk, hogy hol uralkodott nemzet a nemzet fölött, és a nagy győzelmek ünnepeit, és így tovább.
108. Mint az Első Világháborúban, amikor az Első Világháborúnk volt, amikor a nemzetek közül sok összejött, és Németország földjén találkozott. És ahol Belgium és különböző nemzetek harcoltak különböző zászlók alatt, amit az Első Világháborúnak neveznek.
109. Itt ül két testvér, vagy három, vagy talán négyen vagytok, akik emlékeznek arra. Én emlékszem rá. Ötvennégy vagyok.
110. És emlékszem, mint kisfiú, körülbelül kilenc, nyolc vagy kilenc évesen, 1914.-ben. Nézzük, kilenc, tíz, tizenegy, tizenkettő, tizenhárom, tizennégy. Öt éves voltam, amikor az kitört. Emlékszem mikor mondták, hogy háború lesz. És az apukám körülbelül huszonkettő volt, és a

háborúba kellett küldeniük. Ó, rá sem tudtam gondolni, hogy az apukámat háborúba küldik. Feljött az úton. Egy nyitott szekéren volt. És volt nála egy... És lement a raktárba, ami néhány mérfölddel lejjebb volt, és kapott ott egy zsák babot. És így azt mondtam... felkaptam a babot. Gondoltam: „Ha jönnek, és bármilyen háborút kezdenek, leütöm őket ezzel a zsák babbal, ha jönnek." Látjátok? Most ők... Csak a háború gondolata, hogy az apukámnak háborúba kell menni.

111. Nos a trombita hangzott, és a „Vedd meg a kötvényeidet", és így tovább.

112. És ahogy mindannyian emlékszünk „Átmegyünk, és lesz ez a Világháború, és elintézzük azt. És aztán megszervezik." Megszervezték azt, amit a Népszövetségnek neveztek. „És aztán béke lesz, Örök béke. Ennyi az egész. Nincs több háború."

113. Csupán alig húsz éven belül, újra benne voltunk, éppen annyira, mint valamikor, egy másik világháborúban. Látjátok? Háborúk! Miért? Kapzsiság, irigység. Látjátok? Amint Kaiser Wilhelm elhagyta Németországot, bejött valami ember Adolf Hitler néven, egy Osztrák, és elhintette azoknak ez embereknek az elméjébe azt, ami démontól ihletett, hogy le tudják verni a világot. És tessék! Látjátok? Ez ördög az ördög ellen újra, látjátok, ilyen módon. És azoknak a nemzeteknek az ártatlan alattvalói, ahogy egymást háborúba vezetik, háborúba, háborúba. És ez így volt mindvégig.

114. Most, most azt találjuk, akkor, hogy a következő dolog, tudjátok, jött egy másik háború. Most, újra az egész világ újra háborúba ment, jobb eszközökkel, és jobb tervekkel, és nagyobb bombákkal. És harcoltak, és véreztek, és meghaltak, és éheztek, és megfagytak, és minden más. Háború, háború, háború!

115. Aztán jött egy nap, amit a Győzelem Napjának hívunk. Ebből vettem a szövegemet, a Győzelem Napja, A Győzelem Napja. Az volt a nap, amikor a győzelmet megszerezték, és amikor a hadseregek megszerezték a győzelmet a másik hadseregek fölött, Győzelem Napja. Most, volt a partraszállás napja, és aztán volt a győzelem napja. A partraszállás napja az, amikor harcba szálltak. A Győzelem napja az, amikor a békét aláírták, amikor Németország és a többi szövetséges nemzeteik mind megadták magukat a többi nemzetnek.

116. És mit tettünk? A Győzelem Napján énekeket énekeltünk. Visítottunk. Levegőbe dobáltuk a kalapunkat. A levegőbe lövöldöztünk.

Kiáltoztunk. Sípokat fújtunk. Doboltunk. Zenét játszottunk. Hátba veregettük egymást. Mi volt ez? Ez egy győzelem volt. Ó, megszereztük a győzelmet. Hogy volt... Hát éreztük „Győztünk. Győztünk.” A zászló felment és a trombiták harsogtak, és, ó micsoda időnk volt. „Győzelem, győzelem, győzelem! Győztünk.”

117. És ez egy nagy dolog volt. Ez békét hozott az úgynevezett keresztény nemzetnek. És volt egy kis időnk fellélegezni. A fiúk, akik éltek, hazajöttek, és így tovább. De sok ilyen nagy nap volt, sok, és nagy háborúk.

118. De tudjátok, mindvégig, míg az ilyenfajta csatákat vívták, Isten hívő népének szintén sok Győzelmi napja volt. Ó, igen! Mindkét oldalon voltak, amikor a távcső a testi oldalra lett fókuszálva, győzelmi napokkal; és ahol az Írásban lévő Igére lett fókuszálva, az más Győzelmi napokat hoz néha.

119. Sok nagy csatánk volt az ellenségünk ellen. És Istennek voltak itt nagy emberei, akik elől álltak, akik képesek voltak az Isten Szelleme által elkapni az emberek gondolatait, és bevetni azt oda az Isten Országába, és győztesen kijönni.

120. Minden nap harcolunk ezzel. Minden Keresztény egy csatában harcol, minden nap. Háborúban vagyunk épp most, folyamatosan zajlik bennünk, a jó és rossz között. „Elfogadjuk? Mit tegyünk? Meghajoljunk a világ előtt? Feladjuk ezt a gondolatunkat?”

121. És ha látjuk Ezt, összpontosítsunk Erre. Vegyük ezt az I. Mózestől a Jelenésekig. Ez ÍGY SZÓL AZ ÚR, minden alkalommal, egész végig. Nem adhatjuk fel! Nem alkudhatunk meg egyikkel sem! Egyszerűen nem tehetjük meg! Ott kell maradnunk! Ennyi az egész. Nem számít milyen nagy az ellenség, és mennyi gépezete van ellenünk, és mennyi szervezet, és mennyi ez és az, és amaz. Mi mégis addig állítottuk az Isten Igéjének fókuszát, amíg rájöttünk, hogy egy dolog van, és az a Jézus Krisztus Vére. És Ő ugyanaz tegnap, ma és mindörökké.

122. Ezért nem számít, hogy bárki más mit mond. Azt mondják: „A csodák napjai elmúltak. Nincs olyan dolog, mint Isteni Gyógyítás. Nincs Szentlélek keresztség. És a Jézus Krisztus nevében való keresztség csak a tanítványoknak volt.” És mindezek a dolgok, ők próbálják azt kifókuszálni. Mégis ez vissza van fókuszálva egyenesen az Igébe, és senki nem mondhatja, hogy az nincs ott. Ez igaz.

123. Úgyhogy egy háborúban vagyunk. És Isten hőseinek mindig voltak

háborúi.

124. És ti kis gyülekezet, emlékezzetek vissza erre, ti részei vagytok annak az egységnek. Ti egy előőrs vagytok itt. Tudjátok, hogy mi egy előőrs. Tudnotok kellene, mivel van ilyen épp itt mellettetek. Úgyhogy egy előőrs vagytok itt, egy helyen, hogy feltartsátok a zászlókat, hogy tegyétek, ami helyes, hogy még mindig valljátok, hogy Jézus Krisztus az egyetlen reménye a világnak; nem a Metodista egyház, a Baptista egyház, a Presbiteriánus elképzelés, Katolikus vagy Zsidó, vagy bármi is legyen az; faj, nemzetség vagy szín. Az nem az. Az Jézus Krisztus. Látjátok? Ő Az! Ő a mi győztesünk. Ő az. Ő a mozgalom Főkapitánya. Ezek az Ő parancsai. Nekünk végre kell hajtani a parancsokat. Hogyan tudnál valaha...

125. Ti fiúk, akik szolgáltatok a háborúban. Hogyan tudtatok volna valaha is... A kapitány kiad egy parancsot, és te megfordulsz, és valamit fordítva teszel, hát összezavarnád az egész hadsereget. Így igaz. Egy lázadásba vinnéd őket. Végre kell hajtanod a parancsokat. Az egyetlen mód, ahogy meg tudod tenni, az hogy arra koncentrálsz, és látod a célját, hogy miről szól. Rendben.

126. Volt már sok nagy csatánk, szellemi csaták. A Gyülekezetnek volt sok nagy győzelmi napja; úgy értem a Gyülekezetnek, a Krisztus testének. Most nem a szervezeti rendszerről beszélek. A Krisztus Testéről beszélek. A Hívőknek sok nagy győzelmi napjuk volt a korokon keresztül.

127. Arról beszélünk, hogy volt néhány háborúnk, háborúk és háborúk hírei, és győzelmi napok, és győzelmi napok, és győzelmi napok. És ez végül az Armageddoni nagy csatában fog végződni. Az lesz az utolsó. Amikor elérkezik az Armageddoni csatához, az bevégzi az egész dolgot. Közvetlenül a nagy Millennium előtt, Armageddon azért, hogy megtisztítsa a földet. Megtisztítja magát ezekkel az atomrobbanásokkal, és a vulkáni hamuval, és dolgokkal, és elsüllyeszti ezt az emberi vérrel áztatott földet, és bűnt és bűnözést. Elsüllyed a föld alá, és a vulkán újra kitör, és megújítja és megtisztítja a földet a nagy Millenniumra. Megtisztítja a Gyülekezetét azalatt az idő alatt, egy népért, hogy itt éljen. Ámen. Én mondom, hogy tetszik nekem. Igen uram! Jön egy idő, amikor ez nagyszerű lesz.

128. Most, nagy győzelmi napok, arra az időre gondolunk. Csak menjünk vissza! Van egy pár percünk most, hogy gondoljunk néhány harcosra.

Menjünk vissza, és gondoljunk az egyik... Egészen visszamehetnénk. De menjünk vissza csak Mózesig. Mózesnek volt egy alkalma, hogy lement egy nagy háborúba, mivel a gyülekezet, önmagában, rég elfelejtette a győzelmet.

129. Ez van ma a gyülekezettel. Túlságosan régen elfelejtettük, hogy Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma és mindörökké. Elfelejtettük, hogy Isten egy Gyógyító, egészségessé tudja tenni a beteget. Elfelejtettük, hogy a Szentlélek keresztség ki lett töltve a tanítványokra, és generációról generációra adatott, bárkinek, aki jönni akar. Elfelejtettük azt réges régen.

130. Ugyanígy Izráel is elfelejtette. Megelégedetté váltak lent Egyiptomban, és aztán rabszolgák lettek.

131. És most itt volt Mózes, aki lement, a saját értelmiségi dolgával, értelmiségi tudásával, hogy megpróbálja, és katonai erővel, hogy kihozza Izráelt, és nem tudta megtenni.

132. De csak egy Szó Istentől, a sivatag mélyén, újra felforralta az egész dolgot. Mi történt Mózessel? Beállította a távcsövét. Istennek nem az volt az egyetlen célja, hogy megházasodjon ott ezzel a gyönyörű szinesbőrű Etióp lánnyal, és hogy letelepedjen, és gyermekei legyenek, és nevelje az apósa bárányait. Hanem az ő küldetése az volt, hogy megszabadítsa az Isten gyermekeit abból a fogságból. Az volt a küldetése. Az volt, amire született.

133. És mindegyikünk valamire született. Egyszerűen nem semmiért lettünk idehelyezve. Az a hegy nem azért lett, hogy csak ott legyen. Az a fa egy célért lett odatéve. Minden egy célért van. Annak szolgálnia kell. És mi is egy célért vagyunk itt. Talán ez az, hogy bizonyságot tegyünk egy személynek, és megmentésre juttassuk, és abból talán lesz egy prédikátor, aki egy millió lelket küld Krisztushoz.

134. Nézzétek meg Dwight Moody megtérését, és sokukét. Látjátok? Csak egy kis asszony, egy kis mosónő, egy üzenettel a szívén, hogy tegyen valamit Istenért, és kibérelt egy régi istállót, és hívott egy szolgálót, hogy jöjjön le, és prédikáljon. És senki más csak egy kis fiú, nyakára lógó hajjal, és az apja húzentrógerével, ment le oda, és letérdelt az oltárnál azon az estén. Dwight Moody, aki egy fél millió lelket vezetett Jézus Krisztushoz. Látjátok? Annak az asszonynak volt valami tennivalója. Az egy célért volt. Ő egy célért lett mosónővé téve.

135. Ne vesd meg azt, ahová Isten helyezett. Hanem szolgáld a célodat! Jön egy nagy győzelmi nap, a napok egyikén, amikor a harcnak vége lesz.

136. Most figyeljetek! Mózes lement, miután beállította a távcsövét, és meglátta, hogy Isten programja volt az, amit tennie kellett. Lement. Keményen harcolt. Sok nagy csatája volt. De az egyik nagy, megpróbáló csatáját szeretném hozni. Amikor elérte, a jelek és csodák bemutatása által, a különböző dolgok által, amiket Isten mutatott neki, hogy szólja az Igét, és az anyaggá lesz, és megtörténik.
137. Ugyanaz van nekünk ma, szóld az Igét a beteg fölött (Branham testvér csettint az ujjával -szerk.) és figyeld, amint Az gyógyít, és megteszi ezeket a többi dolgokat, amiket Isten Igéje szólt emberi ajkakon keresztül. „Mondjátok ennek a hegynek „Mozdulj!" és ne kételkedjetek, hanem higgyétek, hogy amit mondtatok, meglesz, és meglesz nektek, amit mondtatok." Jézus mondta így. Most mi hisszük azt, és ragaszkodunk ahhoz, és vesszük azt, és hisszük azt.
138. És most, Mózes megtette azt. És lement oda, és Isten bizonyította, hogy vele van. De miután összeszedte őt, Isten...
139. Úgy tűnik, hogy a keresztény élet, ha az ember nincs teljesen összpontosítva Krisztusra, a keresztény élet, úgy tűnik, hogy olyan sok csalódást tartogat. De azok a csalódások, Isten Isteni akarataiként történnek velünk. Most, nem úgy tűnik, hogy az lenne, de ez Isten módja, ahogy a dolgokat végzi. Engedi, hogy a folyóhoz érjünk, hogy meglássa, mit fogunk tenni.
140. Mózes vezette az Izráel gyermekeit a kötelesség ösvényén, és Fáraó hadserege mögötte volt, és a por forrt a félmilliónyi felfegyverzett férfitől. És itt volt két millió tehetetlen Zsidó, semmi nélkül, ott állva, férfiak, asszonyok, gyerekek, és így tovább. És a Vörös Tenger elvágta az útját. A holt tenger elvágta az útját. Nem volt hová menni. Látjátok? De Mózesnek volt egy győzelmi napja, amikor átimádkozott. Elment, és elkezdett kiáltani az Úrhoz.
141. És az Úr azt mondta, „Miért kiáltasz hozzám? Megbíztalak, hogy megtedd. Szólj a gyermekeknek, hogy menjenek tovább a kötelességük szerint." Ámen. Tessék! „Ne kiálts hozzám! Meg vagy bízva, hogy ezt a népet átvidd oda. Csak szólj hozzájuk, és menjenek előre, maradj egyenesen a kötelességed ösvényén!" Ámen.
142. Micsoda egy bátorítás kellene, hogy legyen ez a beteg személynek! Micsoda bátorítás kellene, hogy legyen ez a visszacsúszottnak! Fordulj meg, és indulj vissza! Maradj a kötelességedben! Az az Isten dolga, hogy megnyissa a Vörös Tengert. Az az Isten dolga. Te csak szólj, és menj

előre! Ennyi az egész, amit tenned kell.

143. És Mózes, azon a nagy győzelmi napon, ott volt lent a tengernél. Ó, micsoda egy győzelmi nap volt az Mózesnek, és az Izráel gyermekeinek, akik engedelmeskedtek a próféta szavának, amikor szóltak és mentek előre. Mózes mondta: „Hát nem... Már tíz csodát láttatok, és még mindig kételkedtek?" És elkezdett a tenger felé menni, azzal a bottal a kezében. És Isten egy szelet küldött az éjszaka alatt, és átfújta a tengert az egyik oldaltól a másikig, és száraz földön sétáltak át, egy győzelmi nap.

144. Figyeljetek ide! Ott álltak, még a mai szövegünk is azt mondta, „Álltak és énekelték a Mózes énekét, a tűzzel elegyített üvegtengernél." Látjátok? Látjátok? Énekeltek. És Mózes, amikor átment, és nem tudta mit tegyen. És átment... Itt jön Fáraó hadserege, próbálva utánozni a dolgot, amit ő tett. Testi hasonlóság! És mi történt? A tenger lezúdult, és megfullasztotta őket, mindegyiket. És látta a halott sanyargatókat.

145. Miriám csörgődobot ragadott, és ment le a partra, ütve a csörgődobot. És az Izráel leányai követték őt, kiabálva, és csörgődobokat ütve, és táncolva. És Mózes a Szellemben énekelt. Ha az nem egy régimódi Szent szellem összejövetel, akkor soha nem láttam olyat. (Üres hely a szalagon -szer.)

146. „Ezeket az egyiptomiakat, akiket most láttok, soha nem látjátok újra." Ámen. Micsoda nap! Ennek vége.

147. Valamikor lesz egy másik Győzelmi Napja a Kereszténynek is. Így igaz.

148. Figyeljetek, Józsuénak is volt egy győzelmi napja a folyónál. Józsuénak volt egy győzelmi napja Jerikónál. Biztos, hogy volt. Ott, ahol átkelt, volt egy győzelmi napja, először a folyónál. Ott van április hónapjában, valószínűleg egy mérfölddel a Jordán ellenében, mert fent a hegyek tetején ott fent, olvad a hó. És az egész síkságon a folyó ki volt öntve.

149. És kétségtelen, hogy az ellenség mondhatta: „Hát, Isten egészen egy hadvezér, nem? Felvezeti a hadseregét épp ide tavaszkor, amikor a folyó a legrosszabb állapotában van, amikor a legrosszabb idő van az átkelésre, és aztán felvezeti ide a hadseregét, és vezeti őket, hogy átkeljenek." Nem.

150. Isten engedi, hogy csalódások történjenek, hogy győzelmet mutasson. Ó, ha csak ezt látni tudnánk! Látjátok? Csak azt látnátok, hogy ezek a dolgok, amik úgy tűnnek, hogy annyira sorjáznak titeket, és zaklatnak titeket, azok próbák. Azok dolgok, hogy maradjatok nyugodtan, és

fókuszáljátok a távcsöveteket az Isten Igéjére. És szóljátok az Igét, és aztán csak menjetek előre. Az minden, amit tenni kell.

151. Elérkezünk egy időhöz, és azt mondjuk: „Istenem, nem tudom mit tegyek. Itt vagyok ezzel szemben."

152. Szóld az Igét: „Uram, hiszek." És csak kezdj el menni előre. Isten nyitja meg a tengert. Te csak menj tovább! Látjátok?

153. Most, úgy találjuk, hogy Józsué, épp abban az időben, imádkozott. És az Úr elmondta neki, hogy mi fog történni. És volt egy győzelmi napja. Győzött. Aztán, amikor legyőzte a folyót, és átjutott a túloldalra, mit tett? Letette a frigyládát...

154. Ami, az Ige volt a frigyládában. Azt tette előre. Aztán az énekesek, és így tovább, jöttek mögötte. De a frigyláda ment előre, először.

155. Amikor Izráel csatába ment, az első dolog, ami előre ment, az énekesek voltak. És az énekesek mentek előre, énekelve. Aztán fújták a trombitákat, és így tovább. Aztán ment a frigyláda. Aztán, amikor a frigyláda felment, akkor letették a frigyládát, és a csata elkezdődött.

156. Figyeljetek! De most, ebben, amikor Józsué az Igét előre vette, és előre tette az Igét, ő átkelt.

157. És Isten mondta neki: „Amint Mózessel voltam, úgy leszek veled. Nem hagylak el. Veled leszek. Senki nem áll meg előtted, életednek minden idejében. Én pontosan ott leszek. Ne félj azoktól, amik történni fognak! Pontosan ott leszek." Akkor mit, egy ilyen küldetéssel, mi mást tehetett Józsué, mint az Igét előre helyezni? Ámen. Tessék! Egy Istentől való küldetéssel, előre tenni az Igét. És az egy győzelmi napot hozott. Ó, annak jönnie kellet. Ennyi az egész.

158. Előre tette az Igét, és mi történt? A frigyláda ment le először a vízhez. Amikor az lement, a tenger megnyílt, vagyis a folyó, inkább, és ők átmentek.

159. Aztán mit fog tenni, miután átjut oda? Mi a következő dolog, ami történni fog, amikor átjut oda, a másik oldalra? Akkor felismeri, hogy azok mind fallal vannak körülvéve, a tőle való félelem miatt, ha átjön.

160. De ő találkozott a Főkapitánnyal, egy nap. És volt egy másik győzelmi napja. Az megmondta neki pontosan, hogy mit tegyen, és a Jerikó falai leomlanak. Hogyan fogja ezt megtenni?

161. A testi ember ott a távcsőbe nézve mondaná: „Most itt, áthoztál engem ide, és itt vagyok. Nézd ezt az ellenállást! Hát, ők mind bent vannak a parittyáikkal. Ha valaha is közel megyünk ahhoz a falhoz, jaj

nekünk. Ott vannak nekik a kövek, nagy parittyáik. Vannak lándzsáik. Vannak íjaik. Mindenük van odabent. És csak...”
De, látjátok, Józsué Istent tette előre. És amikor azt tette...
162. Nem az, hogy hogyan jutsz oda. Az Istentől függ. Csak maradj mozgásban, kövesd az Igét!
163. Azt mondta: „Járjátok körül, hét napig! És a hetedik napon, hétszer járjátok körül! Az utolsó körnél fújjátok a trombitát!” Ekkor Isten ideje volt, hogy félretegye a természetest, és a szellemi bejött, és a falak leomlottak. És ők egyenesen felmentek, és elfoglalták a dolgot. Igen uram! Akkor Istennek volt egy győzelmi napja.
164. Ábrahámnak volt egy győzelmi napja, Miután oly rég meg lett neki ígérve ez a gyermek, Isten megpróbálta őt a szeretetével és hűségével kapcsolatban; akinek a magjai vagyunk, ha hiszünk Istenben.
165. És Ábrahámnak volt egy győzelmi napja. Mikor volt ez? Azon a napon, amikor elhagyta a Sineár síkság földjét? Nem egészen. Ő átment, az igaz, az Eufráteszen, és eljött erre a másik oldalra, tartózkodni. Az egy jó nap volt. Az még mindig olyan volt, mint...
166. De az ő fő győzelmi napja a Jireh Hegyen volt, amikor felment oda azon a napon, amikor Isten utoljára megpróbálta. Amikor megvolt az egyetlen fia. Azt mondta: „Most Ábrahám, vidd fel őt arra a hegyre, és ajánld fel őt áldozatként! Nemzetek atyjává tettelek. Itt van az egyetlen dolog, amid van, hogy a „nemzetek atyjává” tegyen, az ezáltal a fiú által van. Azt akarom, hogy öld meg!” Ó, látjátok? „Pusztíts el mindent! Pusztítsd el magát a célt! Tessék, Ábrahám, körülbelül száztizennégy, száztizenöt éves vagy most. És huszonöt évet vártál a babára. És most a fiú tizenöt vagy tizenhat éves. És azt akarom, hogy vidd fel őt, és öld meg, hogy a nemzetek atyjává tehesselek.” Ó nekem! Igen.
167. Ábrahám soha nem inogott. Ő soha, soha nem reszketett az Isten Igéje miatt. Azt mondta: „Igen, Uram. Megyek.” Vette a fát, és felvitte Izsákot egyenesen a hegy tetejére, pontosan engedelmességben. Miért? Ő előre helyezte az Isten parancsát. Hogyan lesz ő a nemzetek atyja, amikor csak egy fia van, és most már több mint száz éves? Hogyan tette? Mert ezt mondta, „Én...” Megértette, hogy ha Isten képes volt neki megadni Izsákot, mintegy halottól, akkor Ő újra fel is tudja őt támasztani a halálból.
168. Most, barátaim, az az Isten, aki feltámasztott bennünket a világ dolgaiból, és a föld romlottságaiból, nem tud Ő sokkal inkább Örök Életet

adni nekünk, és egy olyan Földre helyezni, ahol nincs halál? Látjátok? Mi ezekre a kis próbákra nézünk, és azt gondoljuk, hogy azok valamik. Miért, azok semmik, csak kis próba időszakok. Látjátok? Isten megpróbálta Ábrahámot, de akkor volt meg a győzelmi napja, amikor felment oda az Ige iránti engedelmességben.

169. Mint ahogy ma mondják, „Tudom.” Hallottam egy szolgálót ezelőtt, a cselekedetek 2:38-at olvasni, de kihagyott belőle, látjátok. Azt mondta: „És Péter mondta, hogy meg kell keresztelkedniük, és aztán veszik a Szent Szellemet.” elmulasztotta elolvasni a többi részét. Miért? Látjátok, a szervezetek pontosan Ez ellen harcolnak. Most, megértettétek a gondolatot? Látjátok? Miért teszitek azt? Mi vesz rá, hogy kikerüljétek azokat a dolgokat?

170. Ha a Biblia azt mondja, akkor olvasd azt végig úgy, ahogy mondja azt, és ugyanazt a dolgot mondd, amit a Biblia mond. Az az, amikor helyesen állítod vissza a fókuszodat, látjátok, gyere vissza ahhoz, amit az Ige mondott!

171. Most, azt találjuk, hogy ők, te a... fókuszon kívül vagy ott.

172. Most Ábrahámnak jó volt a fókusza, mert Isten azt mondta, „A nemzetek atyjává teszlek téged.” amikor hetvenöt éves volt, és Sára hatvanöt.

173. És ő hitt Istennek. Mit tett ő? Ő arra tette a fókuszát, ami az ÍGY SZÓL AZ ÚR volt. Igen uram! És egyenesen azzal ment, ami az ÍGY SZÓL AZ ÚR volt. Nap nap után járt. Évről évre ment, megvallva „bármi azzal ellentétes nem igaz. Nem uram. Annak úgy kell lenni. Isten mondta úgy.”

174. Elképzelem, hogy néhány ellensége odajön, mondva: „Nemzetek atyja, mennyi gyermeked van most?”

175. „Nem számít, hogy mennyi van most. Én a nemzetek atyja vagyok. Ennyi az egész.”

„Honnan tudod?”

176. „Isten mondta úgy. Azzal el van intézve. Ennyit erről. Isten mondta, és azzal el van intézve.”

177. Így Ábrahám továbbment. És végül elérkezett pontosan ahhoz... Aztán, látjátok, annyira hűséges lévén; sokkal hűségesebb, sokkal kipróbáltabb. Látjátok? Úgyhogy egyenesen visszahozta őt.

178. Most emlékezzetek! Amikor... Isten méltónak tartott, amikor egy próbád van. Most ne mulasszátok el, hogy ezt megértsétek! Amikor

próbád vagy teszted van, az mutatja, hogy Isten kegyelme megtalált, kegyelmet találtál Istennél, és Isten hiszi, hogy kiállod a próbát.
Emlékezzetek, ugyanezt tette Jóbbal.
179. Sátán azt mondta: „Ó persze, láttam ott lent Jóbot.” mondta, „Ő nem...”
180. Isten mondta: „Ő egy tökéletes szolga. Nincs a földön olyan, mint ő. Nincs más olyan, mint Jób. Ő egy tökéletes ember. Most, ő a büszkeségem és örömem.”
181. Sátán azt mondta: „Ó, persze. Megkap mindent, amit kér.” mondta „Hagy kerüljön csak a kezembe egyszer.” És mondta, „Megátkoztatlak vele téged szemtől szembe.” mondta „Ráveszem, hogy megátkozzon Téged.”
182. Isten mondta, „A kezedben van, de az életét el ne vedd!” Látjátok? Istennek bizalma volt Jóbban. Ámen.
183. Amikor úgy tűnik, hogy minden rosszra fordult, Isten egy próbába visz. Neki bizalma van benned. Neki nem kell téged babusgatni. Nem egy melegágyi növény vagy, egy hibrid. Egy valódi Keresztény vagy. Isten egy próbára tesz, hogy meglássa, mit teszel vele. Ámen. Nem csoda, hogy Péter azt mondta: „Ezek a tüzes próbák, hát, ezeket örömnek tartsátok. Ez értékesebb számotokra, mint az arany.”
184. És sokszor morgunk és hümmögünk. „Ó, hát, ha csak...” Nos az valami, amit Isten ad neked, hogy legyőzd. Ő tudja, hogy megteszed. Ő beléd helyezi a bizalmát.
185. És Ő hitt Ábrahámban... Ábrahám hitt Istenben, inkább. És Isten mondta, nem kétséges, azt mondta Sátánnak: „Egyszerűen bizonyítani tudom neked, hogy szeret engem.” Mondta, „Ő hiszi azt az ígéretet, mert Én mondtam azt neki.” Úgyhogy felvitte a saját fiát a hegy tetejére, megkötötte a kezét mögötte, ahogy azon a napon Isten mondta.
186. A kis Izsák gyanakodni kezdett, tudjátok. Azt mondta, I. Mózes 22, azt mondta: „Atyám!”
Ő mondta: „Itt vagyok, fiam.”
187. Azt mondta: „Itt van a fa, és ott van az-az-az oltár, és minden. De-de-de hol van a bárány -látjátok- az-az-az áldozatra?” Kezdte furcsán érezni magát. „Miről szól ez az egész? Valamit kihagytunk.”
188. Nem számít miről gondolod, hogy kihagytad. Minden másnak a közösségét kihagytad. „Nos, kell, hogy meglegyenek a kártyajátékaid. Ezt kell tenned. Kell egy kicsit innod. Kihagytad.” Nem hagytál ki

semmit! Menj tovább, engedelmeskedj az Igének! Látjátok? Ennyi az egész, csak engedelmeskedj az Igének! Nem hagytál ki semmit. Csak engedelmeskedj az Igének!

189. Azt mondta, „Isten mondta, „Hozd fel őt ide," és ő menne... gyere fel ide a hegy tetejére. Kel valamit tennem. Amikor odaérek, megteszem."

190. Úgyhogy felment oda, és megkötötte a kezeit, és fölfektette az oltárra, úgy. A kis Izsák soha nem morgott; engedelmes, látjátok, Krisztus előképe. Akkor, mikor kihúzta a kést a hüvelyéből, és hátrafésülte a haját az arcából, hogy elvegye az életét, az volt Ábrahám győzelmi napja; ó nekem, amikor ő, a határig megpróbálva, az egyetlen fiával kapcsolatban.

191. Most, hacsak szellemi vagy, tedd ezt próbára, amikor Isten a Sajátját adta, látjátok, a győzelem napja, akit szeretett. Isten úgy szerette Ádám elesett faját! Most odaérünk ahhoz nemsokára.

192. Figyeljétek meg, győzelem napja, Ábrahám győzelmi napja a Jireh Hegyen volt, ahol az Úr gondoskodott számára áldozatról a fia helyett. Szeretet, látjátok, szeretet. Azon a napon, Ábrahám bizonyította Istennek, kétség árnyéka nélkül, a hűségét. Ábrahám bizonyította Istennek, a benne vetett hitét, mert azt mondta: „Ezt a fiút akkor kaptam, amikor száz éves voltam, azáltal, hogy hittem az ígéretet. És Ő mondta nekem, hogy a nemzetek atyja vagyok. Ha azt kéri tőlem, hogy vegyem el az életét, Isten képes őt feltámasztani a halálból." Hű! Ó nekem! Ez kiáltozásra kellene késztessen egy presbiteriánust, nem? Látjátok? „Hogyan adta nekem az ígéretet, és most megmutatta nekem ennek a bizonyítékát. Ámen. Ő bebizonyította nekem, hogy megtartja az Igéjét."

193. Nos, hová vitt Ő minket? Milyen káoszból jöttem ki? Milyenből jöttél ki te? Hol van a gondolatunk ezen a reggelen? Mivel bizonyította, hogy közöttünk van? Nincs efelől kétség. Ámen. És a mi győzelmi napunk biztos. Meg kell, hogy szerezzük azt! Látjátok? Ő bizonyította ezt.

194. Ábrahám azt mondja: „Ő bebizonyította ezt nekem. Gyermektelen voltam. Egy öregember voltam. Steril voltam és a feleségem méhe halott volt. Ő hatvanöt, és én hetvenöt voltam, de Isten mondta, „Adok neked egy gyermeket rajta keresztül." azzal el volt intézve. Ennyi volt az egész." Ábrahám mondja, „Én ezt elhittem."

195. Aztán Isten huszonöt évnyi próbába dobta őt. Az nem jelentett semmit Ábrahámnak. Erősebben jött ki, mint ahogy kezdetben volt, még

mindig dicséretet adva Istennek. Nem kétséges, hogy Isten lenézett és azt mondta: „Micsoda egy szolga!”
Sátán mondta: „Ó persze.”
Mondta, „Ő...”
196. „De bizonyítani fogom, hogy szeret engem. Vidd fel őt oda a hegy tetejére, pusztítsd el magát a bizonyítékot! Vidd fel őt oda!”
És Ábrahám felment, hogy megtegye azt. Ez igaz.
197. És Ábrahám, mikor indult elvenni a gyermeke életét, a Szent Szellem megragadta a kezét, azt mondva: „Ábrahám, tartóztasd meg a kezed! Tudom, hogy szeretsz Engem.” Ámen.
198. Ilyen fajta személy akarok én lenni, szeretni Istent függetlenül attól, hogy mi történik. „Tartóztasd meg a kezed!” Próbára tesz, egész annyira, hogy még a saját gondolkodásod ellen is van. De amíg az Ige úgy mondja, tedd meg mindenképpen! Látjátok?
199. „Tartóztasd meg a kezed! Tudom, hogy szeretsz Engem, mert még az egyetlen fiadat sem tartottad vissza Tőlem.” Mondta „Megáldván megáldalak téged”, mondta, „az ő magja az ellenség kapuiban áll majd, és győzni fog.” Ó nekem! Meg is tette.
200. Egy kicsit később odaérünk ahhoz az „Ábrahám magjához” ott. Rendben. Mit tett...
201. A kétségek elmentek Ábrahámtól. Amikor hallotta a valódi Igét, a kétségek elhagyták. Amikor látta, hogy Isten bizonyítja az Igét, a kétségek elhagyták. A szeretet foglalta el a helyét. „Tudom, hogy szeretsz Engem, Ábrahám. Egy kicsit sem kételkedsz bennem. Nem számít, milyen hosszan kell várnod, még mindig hittél nekem. Kértem, hogy pusztítsd el magát a bizonyítékot, amit adtam neked. Megadtam a bizonyítékot, aztán kértem hogy pusztítsd el. És annyira szerettél Engem, megtartod a Szavamat, függetlenül attól, hogy mi az.” Ámen. Az egy igazi győzelmi nap volt Isten számára. Látjátok?
202. Jákóbnak is volt egy győzelmi napja egyszer. Félt visszamenni a testvéréhez, mert rosszat tett. De mégis, a Szentlélek elkezdte figyelmeztetni őt, a szívében, „Térj vissza a szülőföldedre, ahonnan jöttél! A szülőföldedről jöttél. Gonoszul cselekedtél ott, most visszaküldelek.” És amikor közelebb ért, … Persze, biztosan.
203. Ez az, amiért az ördög annyira ránk van szállva. Látjátok? Ez az, amiért az ördög annyira rá van szállva a menyasszonyra, a Gyülekezetre, így most közeledik a győzelem napja. Ez igaz. Ő igazán közel kerül.

Akkor van az, hogy az ellenség leginkább próbál eltéríteni. A Biblia mondta: „Jaj a földnek, mert az ördög, mint ordító oroszlán, az utolsó napokban körbejár, hogy elnyeljen, akit tud, látjátok. Jaj azoknak, mert üldözések és dolgok lesznek.” Ragaszkodj pontosan Ehhez! Ne mozdulj se jobbra, se balra! Maradj pontosan azzal az Igével! Isten mondta így. Az elvégzi.

204. Jákób, vágyva a szívében, minden rossznak tűnt. Haza akart menni. A Szentlélek vezette őt. Tett egy ígéretet Istennek. El kellett mennie Bételbe, hogy kifizesse ezt a tizedet és így. És itt, a visszafelé vezető útján rájött, hogy Ézsau, az ellenséges testvére, épp a folyó túloldalán volt, várva rá egy hadsereggel. Így Jákób egy gyáva volt, mégis neki megvolt Isten áldása. Isten megígérte, hogy megáldja. Megvolt az elsőszülöttségi joga. Ámen.

205. Micsoda egy előképe a mai Gyülekezetnek, a Szentlélek keresztségével, az Isten Igéjének ígéretével, hogy bizonyítsa azt, mert te annak az Igének a részévé lettél, az elsőszülöttségi jog.

206. És Jákóbnak megvolt az elsőszülöttségi jog. Ámen. A testvére nem törődött azzal. És nála volt az elsőszülöttségi jog, mert a testvére eladta neki egy főzelékért.

És így adta el ma az egyházi világ az elsőszülöttségi jogát.

207. És hála Istennek, nekünk megvan ez. Igen. Nekünk megvan ez! Mit törődünk mi az egyházak egyesülésével, és a Népszövetséggel, és mindezekkel a többi dolgokkal, addig, amíg neked megvan az elsőszülöttségi jog?

208. Amit a gyülekezetnek szükséges tennie, az az, hogy tegyen úgy, mint Jákób, imádkozz, amíg megszerzed a győzelem napját! És igen, Jákóbnak volt egy birkózása. Egész éjjel birkózott az Úrral, de azt mondta: „Egyszerűen nem engedlek el, amíg meg nem szerzem ezt a győzelmet.” És aztán napfelkelte körül, egy reggel, volt egy győzelmi napja. Többé nem járt ugyanúgy. De ezen az oldalon, ő egy nagy, erős, félénk gyülekezeti tag volt. De a másik oldalon, ő egy kicsi, sántító pap, vagy herceg helyesebben; egy kicsi, sántító herceg, elég bátorsággal ahhoz, hogy megharcoljon az egész hadsereggel.

Ézsau mondta, „Adok neked egy hadsereget.”

Ő azt mondta: „Nincs rá szükségem.” Volt egy győzelmi napja.

209. Nincs szükségünk a szervezetükre. Nincs szükségünk a világi dolgaikra. Nincs szükségünk a... hogy megfeleljünk a világ dolgainak.

Van egy győzelmi napunk. Birkóztunk egy napon, vagy éjszakán.
210. Ó, mennyire emlékszem a birkózásra, amikor meg kellett halnom önmagam számára. De ott jött egy győzelmi nap, amikor megszereztem a győzelmet, akkor Isten Igéje helyessé vált. A Baptista Egyház számomra nem volt több, mint bármely más szervezet. Ez igaz. Volt egy győzelmi napom. Isten Igéje helyes.
Dr. Davis azt mondta: „Hát, egy szenthempergő leszel!”
Azt mondtam: „Szenthempergő vagy nem szenthempergő!”
211. Fel, lent a Green's Mill-nél, egész éjjel imában maradtam, amíg az az Angyal bejött oda azon a reggelen, az a Fény. Mondta... Mit? Próbáltam megszabadulni pont attól a dologtól, amit Isten adott nekem, hogy harcoljak vele, a látomásoktól, amikor azt mondták nekem, hogy az az ördögtől van. Akkor Ő jött, elmondani nekem, visszautalt az Írásokra: „Nem mondták ugyanazt az Isten Fiáról, és így tovább?” Egy győzelmi napom volt. Nekem nem kellett több. Kimentem a mezőre, és körbe és körbe a világon. Egy győzelem napja.
212. Látjátok, Jákóbnak megvolt ez a győzelmi nap. Egész éjjel birkózott. De amikor a nappal elkezdett beállni, az egy győzelmi nap volt számára.
213. Mindezek a nagy győzelmek és dolgok! Elkezdünk beszélni ezekről a dolgokról, nem lehet megállni, így van? Mindezek a nagy győzelmek jók voltak. Értékeljük mindegyiket. Ezek mind nagy győzelmek voltak. A háborúk nagy győzelmei, a szellemi háborúk nagy győzelmei, és így tovább, nagyszerűek voltak. De figyeljétek meg, egyikük sem volt maradandó. Látjátok? Van egy nagy győzelmünk, átmenetileg. Most csak...
214. Rájöttünk itt -nem régen,- amikor harcba szálltunk Japánnal. Miért, a saját otthonunkban volt egy kicsike szerkentyű. Valaki adott nekünk egy kicsike, ó, egy csecsebecsét, tudjátok, egy olyan bábuszerűséget. És rajta volt hogy „Japánban készült”. Az ember ledobta azt és összetörte. Látjátok? És mondhattad azt, „Japánban készült” ők kidobnák azt. Vagy bemennek a tízcentes boltba, egy csomó ricky, tudjátok. Bűnös emberek mennek be oda, a tízcentes boltba, csak hogy okosnak tűnjenek, látjátok, bemennek és fogják a Japánból való dolgokat. Meg akarták mutatni a nemzetükhöz való hűségüket.
215. Mi van Istennel? A szemébe nevetnek. Látjátok? Ha olyan könnyen beszaladtak a tízcentes boltba és beverték a pultablakot, és ilyen dolgok, mert voltak ott kis bábuk és bizsuk, és dolgok, amik Japánban készültek,

mert háborúban voltak velük; Mi van a cigarettázással, és az ivással, hazudozással, lopással, és az ilyen dolgokkal -látjátok- az Isten valódi hadserege számára? Látjátok? Ők hűségesek akarnak lenni. Mi van a mi hűségünkkel? Ha ők börtönbe mentek, amiért azt tették, mit számított az, hűségesek akartak lenni a nemzethez, a zászlóhoz? De a Keresztény fél néha, hogy felszólaljon. Látjátok? Ez az oka, hogy több győzelmi napra van szükségünk, amikor le tudod győzni magad. Látjátok? Hagyd, hogy Isten legyőzzön a szeretetének erejével.

216. Mindezek a nagy győzelmek ideiglenes győzelmek voltak. Még a Mózesé is, Izráel egyenesen újra visszament a fogságba. Mindig, be és ki, be és ki, ezt találjuk. Sok hős tovább harcolt és meghalt. Még mindig ezt teszik a háborúkban, a távcső testi fókuszában. Ezt teszik a szellemi oldalon. A hősök harcolnak és meghalnak. Mennyire végigmehetnénk. Egy egész sor van itt nekem leírva, mint Dániel, és a Zsidó gyermekek, és azok a nagy győztesek ott, akik győzelmet nyertek.

217. De ők, folytonosan, végül elérkeztek egy dologhoz, amit halálnak hívnak, elvitte őket, látjátok, kíméletlenül. Tovább mentek -látjátok- mindig harcolva, haldokolva; harcolva, haldokolva; győzelmeket nyerve, haldokolva; győzelmeket nyerve, haldokolva.

218. De látjátok, végül is az ember nem arra lett teremtve, hogy meghaljon. Az ember arra lett teremtve, hogy éljen. És nem számít mennyi nagy eredményt ért el, mégis meghalt, épp ugyanúgy. És a sírba ment, eltemették őt, és az bevégezte. Megjelölték a sírját egy sírkővel ott kint, és a síremléke, és az volt a vége. A halál elnyelte őt. Az a nagy Mózes, nagy Józsué, a Biblia nagy prófétái, majdnem mindegyikük, kettő vagy három kivételével, tudjuk, hogy hol vannak a sírjaik, ahol megjelölték azokat. A halál elnyelte őket, és egyenesen oda vitte. Látjátok?

219. De egy napon jött egy csata, elérkezett, hogy a Fő Harcos lejöjjön, Jézus Krisztus, az Isten Fia. És volt egy Húsvét. Az volt az igazi Győzelem Napja, miután Jézus harcolt és győzött. Ő minden ellenség ellen harcolt, aki ellen harcolni lehetett.

220. Az első dolog, amikor megszületett, egy szennyes névvel született, kezdés képpen, a népe közzé, mint egy törvénytelen gyermek. Ő átküzdötte magát azon. „Máriának volt ez a babája Józseftől, anélkül, hogy házasok lennének.” A fiatal gyerekek közzé jött, egy névvel. De a szívében Ő tudta, hogy az Isten Fia volt. Látjátok? Ő átküzdött azon.

221. Elérkezett ahhoz a naphoz, amikor döntést kellett hoznia, hogy mit tegyen, miután megkapta a Szent Szellemet.
222. Elérkezett ahhoz a naphoz, amikor Sátán felvitte Őt a hegyre, és megmutatta Neki a világ összes királyságát, és azt mondta: „Most királlyá teszlek. Azt mondod, hogy az Isten Fia vagy, és hatalmad van. Neked adom az összes nemzet uralmát.” éppen az, ami az antikrisztus próbál ma lenni. De ott volt egy győzelmi nap. Ő átküzdötte magát azon. Mondta: „Ha te vagy az Isten Fia...”
223. Jött egy idő, amikor ki lett hívva az Igével kapcsolatban. „Ha te vagy az Isten Fia, parancsolj ezeknek a köveknek, hogy legyenek kenyérré! Látjátok? És éhes vagy, most edd meg azokat! Látjátok? Ha te vagy az Isten Fia, megteheted!” Megtehette volna. Az igaz. De kellett, hogy legyen egy győzelmi nap. Ő megnyerte a győzelmet a kísértés felett. Látjátok? Ő megnyerte a...
224. Azt mondta: „Most lehetsz egy nagy személy. Megmutathatod magad, hogy ki vagy.” Felvitte Őt az oromra, a templomra, mondta, „Ugorj le! Idézem neked az Írást, meg van írva „Az angyaloknak parancsolt felőled, hogy meg ne üsd a lábadat egy kőbe, és hordoznak téged.”” Nézzétek azt a teológust, aki Sátán. Látjátok?
225. „Távozz tőlem Sátán!” az Igéhez jött. Az egy győzelem napja volt. Eljött minden győzelmi naphoz.
226. Felment oda, ahol Péter feleségének anyja feküdt, lázas betegségben. A láz tombolt a testében. Szolgálatra volt szükségük. Odamegy, és megérinti a kezét. A betegség nem állhatott meg az Ő jelenlétében. Biztosan nem.
227. Aztán elment egy olyan helyre, ahol halott volt a családban. Eljött egy helyre, ahol egy Lázár nevű ember, az Ő barátja, meghalt és el lett temetve, és a sírban feküdt, és bűzlött, körülbelül a negyedik napon. A test elkezd romlani három napon belül, látjátok, hetvenkét óra, romlás. És itt van egy hely, ahol az élet és halál találkozott. Itt van Ő, az Élet; ott van a halál, ami elvitte a barátját; egy leszámolásban. Odament a sírhoz, és kihúzta a kis vállait, azt mondta: „Lázár, gyere ki!” Ó nekem! Az az Ige kiment. Ez az Isten Igéje volt. Az élet újra visszatért. Az áldozat visszajött, valahonnan onnan távolról, újra az életbe. Biztosan. Ő megnyerte a győzelmet. Ez igaz.
228. Betegség, kísértés, bármi lehetett az, mindegyiken átküzdötte magát. Egy győzelmi nap! Pontosan így van.

229. Aztán elérkezett az idő, amikor az egész világ árnyékokban feküdt, a halál árnyékának régióiban; minden ember, minden emberi lény, minden próféta, minden nagy ember, mindezek a nagy hősök, akiket Ő küldött el. Mindannyian ott feküdtek. Ott feküdt Ábrahám, Izsák, Jákób, József, mindannyian ott feküdtek a sírban, hittel; Nem volt több bizonyítékuk, minthogy „Az Isten Igéje mondta úgy. Isten úgy mondta."
230. Nézzétek Jóbot, amikor annyira keményen harcolt. A felesége, még a feleségének is, a társának; -mondta „Még a lélegzete is idegenné vált nekem" és így tovább.
231. Micsoda időszaka volt annak az embernek, a kísértések! És még Belzár és mind a többiek mondták, és még Elihu is próbálta vádolni őt, és ilyen dolgok. De ő tudta, hogy az Igével maradt.
232. És a felesége odajött és azt mondta: „Jób, nyomorultnak nézel ki." mondta „Miért nem átkozod meg egyszerűen Istent, és halsz meg?"
233. Ő azt mondta: „Úgy beszélsz, mint egy bolond asszony." Aha! Ó nekem! Micsoda hős!
Még Jézus is utalt rá: „Nem hallottátok Jób tűrését?"
234. Jób a halál fogságában ment le. Ábrahám fogságban ment le. Igen uram! Izsák fogságban ment le. József fogságban ment le.
235. József azt mondta: „Ne itt lent temessetek el! Ott fent temessetek el, látjátok, ott fent temessetek el az atyáimmal. Úgy temessetek el, ahogy ők lettek eltemetve, az Igében, a síkságon, ahol ők el lettek temetve, a helyen, ahol ők el lettek temetve!"
236. Ugyanaz van bennem. Ez az oka, hogy a Jézus Nevében akarok eltemettetni. „Mert azokat, akik Krisztusban vannak, fogja Isten előhozni Vele." látjátok.
237. Úgyhogy azt találjuk, hogy tovább és tovább és tovább mentek a hősök, hősök, hősök. És itt jön egy idő, amikor a Főkapitány, aki elküldte őket... És a csatamezőre kerültek, nagy győztesek. Elérkeztek a győzelmi napjukhoz, és megnyerték a győzelmet az ellenség felett. Ők még...
238. Józsué egyszer megállította a napot a saját szavával, és az nem ragyogott. És a nap nem ment le huszonnégy óráig. A Biblia mondta, „Soha nem volt olyan ember sem előtte, sem utána, aki parancsolt volna a napnak, hogy álljon meg, és Isten hallgatott volna az ember szavára."
239. Miért? Látjátok, az ellenséget mind megfutamította. Látjátok? Igen. Szét lettek űzve mindenfelé. Meg kellett őket találnia, és megölni. Az volt az összes teendője, mert az volt a küldetése. És tudta, hogy ha

elérkezik az éjszaka, akkor azoknak lesz idejük újra mozgósítani és összegyűlni, és akkor több embert veszítene. Úgyhogy azt mondta: „Időre van szükségem. Világosságra van szükségem. Állj meg nap!” Ámen. Ó Istenem! Isten hallgatott egy ember szavára, és megállította a napot. Ugyanott maradt huszonnégy órán keresztül, amíg ő harcolt, kiirtotta az összes ellenséget, és leverte őket. Nem tudtak... Nem adott nekik időt a mozgósításra. Haladt tovább.

240. És mégis, Józsué letette az életét, a föld porában fekszik.

241. De mikor ez a nagy Herceg eljött, Krisztus, akit Dániel látott.

242. Az a nagy harcos, Dániel, Mindazoknak a bajoknak és dolgoknak közepette, és a nagy... Amikkel kapcsolatban utalhatnánk rá, ha lenne időnk. Mégis a föld porában feküdt. Azt mondta: „A helyeden nyugszol azon a napon, de Dániel, újra felkelsz.”

243. Most, az ígéret, ami neki lett adva, mindezeknek a hősöknek, amíg végül az idő elérkezik, és a kritikus óra, amikor azt ki kell fizetni. Jézusnak el kellett jönni a földre. Ő legyőzött minden betegséget. Ő legyőzött mindent. Most Neki le kell győzni a sírt.

244. Ő legyőzte a halált. A halál nem állhatott meg az Ő jelenlétében. Soha nem prédikált egy temetésen. Nem uram! A naini özvegy kijött a fiával olyan módon. Ő megállította azt, feltámasztotta őt. Ó nekem! Igen uram. Bizonyította, hogy hatalma volt a halál felett.

245. Most van még két ellenség: az a sír ott, és a pokol; hadész, a sír. Úgyhogy azon a napon, amikor Ő annyira halálosan meghalt, hogy a nap abbahagyta a ragyogást, és a földnek egy ideges levertsége volt, a sziklák megrepedtek a hegyeken, és ilyen dolgok, Ő meghalt. Lement a pokolba. Legyőzte a halált. Legyőzte a poklot. Húsvét reggelén legyőzte a sírt. Ámen.

246. Beszéltek egy teljes győzelmi napról, egy valódi győzelmi napról? Hozzátok ki őket! És nem csak az, hanem amikor Ő kijött a sírból, kihozta a foglyokat, akik ott voltak. A Biblia mondta: „Foglyokat vezetett fogva.” Feljött a sírból, magával hozva mindazokat a hősöket odaátról. Nem tudjátok, hogy nagy nap volt az ott fent, amikor azok beléptek abba a Királyságba, bement az Isten Királyságába, kihozta a fogoly szenteket onnan! Egy teljes győzelem volt, egy teljes győzelem. Kihozta az összes halott hőst. Kihozta Ábrahámot, Izsákot, Jákóbot, mind a többieket, kihozta őket a sírból Magával.

247. Foglyul ejtette. Látjátok, eljött a földre, foglyul ejtette a halált.

Foglyul ejtette a poklot. Foglyul ejtette a sírt. Foglyul ejtett mindent. És most felkel -ámen- a szentjeivel együtt.

248. „Most Ő fölment a magasságba, és ajándékokat adott az embereknek.” Mi volt ez? Kardok, kardokat adott a kezükbe, az Igét, látjátok, hogy győzzenek. Ó nekem! Ő kardokat adott nekik, (mire?) az Igét, hogy legyőzzék mit? Betegséget, bűnt, babonákat, gonoszt, hogy eljuttasson minden élő teremtményt, ami élni akar, eljuttassa mindegyiküket arra a felismerésre, hogy „Mivel Én élek, ti is éltek.”

249. A hit harcában vagyunk. Harcoljuk meg a jó... teljesítsük a győzelmünket, mert a teljes győzelmünk kétségtelen. Ez biztos. Ennek úgy kell lenni. Megvannak nekünk ennek első gyümölcsei. Nekünk megvan ennek bizonyítéka a szívünkben most, mert az első csata már mögöttünk van. Képesek voltunk győzni, a Jézus Krisztus Hitén keresztül. Volt egy győzelmi napunk.

250. Emlékszem ott lent, körülbelül tíz órakor, egyik éjszaka, vagy amikor lent voltam ott abban a kis régi garázsban, imádkozva: „Istenem ölj meg, vagy ments meg!” Elmentem a gyülekezetekbe. Azt akarták, hogy jöjjek, és kezet rázzak a prédikátorral.

Azt mondtam: „Attól valami többet akarok.” Látjátok?

251. Akkor abban a garázsban, azon az éjszakán, amikor azt mondtam: „Istenem, nem tudok tovább menni. Meghalok.” És amikor ott voltam abban az öreg, nedves épületben, és a térdeim... Egy régi fű-zsákon térdeltem, felemelt kezekkel, azt mondva „Isten, nem tudom hogyan beszéljek, Uram.” Akartam Neki írni egy levelet, hogy kérjem, hogy bocsásson meg nekem. Nem tudtam, hogy kell imádkozni. „Bocsánatot akarok.”

252. Megígértem azt, mikor az ágyban haldokoltam. És Ő megengedte nekem... Amikor az orvos feladott, a szívem csak tizenhétszer vert percenként. És tudjátok milyen lassú volt az. Azt mondta: „Haldoklik.” És én hallottam ezt. Mondta az apukámnak, és behúzta körülöttem a függönyt. És ott, abban a szobában, abban az órában, láttam azokat a nagy J-ket jönni; A függöny úgy volt körülöttem. Hallottam azt a nővért sírni, mondta, „Nem más, mint egy gyerek, látjátok, és itt ő elmegy.” A gerincérzéstelenítés átszivárgott, és a szívembe jutott. Látjátok? Csak tizenhétszer vert percenként.

253. Amikor hazakerültem, bizonyítanom kellett, hogy szerettem Istent. És ezen az alapon mentem le oda. Azt mondtam: „Nem tudom, hogyan

imádkozzak.” És a hüvelykujjam körmébe haraptam. Azt gondoltam, „Talán... Láttam képeket. Így fogom összekulcsolni a kezeimet, összeteszem az ujjaimat.” Azt mondtam: „Kedves Uram, Beszélni akarok Önnel.” Hallgattam. Azt mondtam: „Nem hallom Önt.” Azt mondtam: „Rosszul kulcsoltam össze a kezem. Talán így kellene tennem.” Összetettem a... Azt mondtam: „Kedves Uram, Jézus Krisztus, szeretnék önnel beszélni” Azt mondtam „Uram, nem hallom Önt. Válaszoljon nekem! Hallottam másokat azt mondani, „Isten beszélt hozzám.” Most ezt át akarom beszélni Önnel. Megígértem Önnek, hogy megteszem. Át akarom ezt beszélni. Eljönne és beszélne velem, Uram?” Gondoltam, „Nem, nem jól tartom a kezeimet, egyébként mondana valamit.” Nem tudtam, hogyan tegyem. Soha életemben nem imádkoztam. Nem tudtam, mit kell tenni; ez a régi kis fészer.

254. Egy napon aztán ezt gondoltam. Gondoltam, „Az Írások szerint, ahogy azt hallottam felolvasva, Ő egy Ember volt. És ha Ő egy Ember volt, akkor úgy ért, mint egy Ember.” Rendben. „És akkor nem tudom, hogy Ön hall-e engem.”

255. Az Ördög azt mondta: „Eltékozoltad a kegyelmi napjaidat. Az nincs többé. Látod, annyira közömbös voltál, hogy Ő már nem bocsát meg neked.”

256. Azt mondtam: „Én azt nem hiszem. Azt egyszerűen nem tudom elhinni. Én hiszem, hogy Ő beszélne hozzám.”

257. Azt mondtam, „Uram, nem tudom, hogy hibáztam-e, ha nem jól kulcsoltam össze a kezem, vagy bármi is legyen az, bocsásson meg nekem azért! De akarok Önnel beszélni!” Mondtam, „Én vagyok a legaljasabb gazember a világon.” Mondtam „Megtettem mindezeket a dolgokat, és futottam Ön elől, és minden,” és így beszéltem tovább.

258. És az első dolog, tudjátok, mialatt beszéltem, a helyiségen keresztüljött egy kicsi Fény, és átment a fal mellett, és egy fénykeresztet formált, az a Világosság, és elkezdett beszélni egy nyelven. Én soha, soha nem hallottam olyan dolgot, mint a nyelveken szólás; még a Bibliát sem olvastam soha; Jakab 5:14-et az I. Mózesben kerestem. Felnéztem oda, és láttam azt a Világosságot, és az valamilyen nyelven beszélt. Aztán elment.

259. És azt mondtam: „Uram” mondtam, „Nem tudok semmit erről a Keresztény életről.” Mondtam, „Ha Ön beszélt hozzám, nem értem az Ön nyelvét, Uram. De ha beszélne... És ha nem beszéli az én nyelvemet -

látjátok- és én nem értem az Önét, de talán megértjük egymást így: Ha csak újra visszajönne, az egy jel lenne közöttem és Ön között, hogy Ön megbocsátott nekem."

260. Az ott volt újra. Ó, beszéltek egy győzelmi napról? Nekem volt egy, igen egy igazi győzelmi nap. Az ott volt újra, ugyanúgy beszélve. És volt egy győzelmi napom. Ó nekem!

261. És azóta, mióta az Igét a kezembe adta, harcoltam, hogy elnyerjem a díjat, hogy áthajózzak a véres tengereken.

262. Mindannyiunknak van egy győzelme. Átküzdöttünk sok győzelmen. És egy nagy győzelem hamarosan jön, épp itt van a sarkon. A teljes győzelmi napunk hamarosan meglesz, amikor az Isten Fia áttöri az egeket, és az Arkangyal Hangjával fog kiáltani, és Ő újra eljön. És a sírok megnyílnak, és a halottak kisétálnak.

263. Gondolom lejátszátok a szalagjaimat itt, arról a látomásomról, ami éppen mostanában volt, vagy az átváltozásról, bármi is volt az, a szobában; és felmentem oda és láttam azokat az embereket, pontosan úgy, ahogy benneteket látlak, ez a Biblia itt fekszik nyitva előttem. És Isten tudja, hogy ez az igazság. Látjátok? Ott voltak ők, fiatalon, pontosan ugyanúgy, és ugyanúgy.

264. Ahogy mindannyian voltatok az összejöveteleken, és felismeritek azokat a látomásokat. Láttatok már valaha egyet hibázni? Nem uram. Épp mostanában, kiküldött ide egyikhez, elmondta, hogy mi történt. Mindannyian, mindannyiótok tud erről. Jól működött. Épp ott volt, pontosan. Az soha nem hibázik.

265. És mondom nektek, mint egy itt ülő kis Keresztény csoportnak, ma reggel, kapaszkodjatok Isten változhatatlan kezébe! Volt egy ideiglenes győzelmetek. De jön egy valódi győzelmi nap, teljesen, amikor Jézus eljön.

266. „És a trombiták hangzanak majd; a Krisztusban meghaltak feltámadnak." És ha nincs meg benned az a reménység, ne engedd ezt a napot elmúlni anélkül, hogy megszereznéd!

267. Hallottam egy kis valamit ezelőtt, amit szeretnék megismételni. Ez, azt hiszem Billy Sunday-től származik, aki ezt a megjegyzést tette. Volt egy fiú, aki egy bűncselekményt követett el. Nem tudom, hogy hallottátok-e ezt, vagy nem. Egy bűncselekményt követett el. Bedobták őt egy börtönbe, úgy volt... ő bent volt. És volt egy tárgyalása. És a bíró azt mondta...

268. És az esküdtszék kijött. Azt mondták: „Bűnösnek találtuk a fiút a bűncselekményben. És mi, az esküdtszék” mondták, „követeljük az életét.”
269. És a bíró azt mondta: „Kötél általi halálra ítéllek, amíg a halandó életed kimegy. És Isten legyen irgalmas a lelkednek.”
270. És a fiút elvitték a börtönbe, és a belső börtönbe tették, hogy ott kell maradnia addig az időig, míg meg kell halnia.
271. És barátok jöttek a bíróhoz, és mondták: „Bíró, mi segítettünk megválasztani téged a városban. Kérünk, kérünk, ne hagyd, hogy az a fiatalember úgy haljon meg!”
272. Épp most jöttem Texasból, ahol egy másik hasonló eset volt. Egy fiatalember és egy fiatalasszony, és Isten megkímélte az életüket. Meg kellett volna halniuk, három vagy négy nappal azután. Azt hiszem, mindannyian láttátok az újságot, akik ott voltatok velem, hogy megkímélték az életüket.
273. Úgyhogy könyörögtek, és könyörögtek, és könyörögtek az emberek, hogy ne tegye azt. Így egy idő után, az állam kormányzójánál...
274. Az anya, az ajtón kívül egy napon, leesett az ajtóban úgy, és sírt, hogy bemehessen.
275. És végül az ember bejött, azt mondta: „Annak a fiúnak az anyja - kormányzó- Ott van kint. Akar veled találkozni.”
És a kormányzó azt mondta: „Hozd be!”
276. És az asszony, alázatosságban, kezén és lábán csúszva odament a kormányzóhoz, és megfogta a cipőit, és azt mondta: „Uram, az az én gyermekem. Ne öljétek meg! Ne öljétek meg! Ő az egyetlenem. Ne öljétek meg!” mondta, „Nem akarta azt tenni. Csak hagyjátok élni a börtönben. De ne vegyétek el az életét, kormányzó!”
A kormányzó azt mondta: „Hát lemegyek és találkozok vele.”
Mondta „Rendben.”
277. Így a kormányzó lement az őrhöz, ahol volt, és bementek. A fiú gőgös akart lenni. Mondta: „Valaki találkozni akar veled!”
278. És a kormányzó bement, azt mondta: „Fiatalember, szeretnék veled beszélni!” Az igen arrogáns lett, csak leült, begombolkodott nem szólt semmit. Ő azt mondta: „Fiatalember, akarom, hogy beszélj hozzám! Akarok veled beszélni.” És a fiú úgy tett, mintha nem is hallaná. És azt mondta „Fiatalember, tudok rajtad segíteni, ha megengeded.”
279. Azt mondta: „Eredj innen! Nem akarok semmit hallani, amit mondani

akarsz.”
Azt mondta: „Nos fiam...”
280. Azt mondta: „Hallgass! Nem látod, hogy ideges vagyok? Egy szót sem akarok tőled hallani!”
Azt mondta, „Nos azért jöttem...”
Azt mondta: „Eredj ki ebből a cellából!”
Úgyhogy kiment. Bezárták az ajtókat.
281. Úgyhogy amikor visszafelé ment, az ember, a rendőr az őrségnél, az ajtónál azt mondta: „Te vagy a legbolondabb személy!”
Azt mondta: „Ki volt az a bolond, különben is?”
Azt mondta: „Az volt az állam kormányzója.”
282. Azt mondta: „Nem, nem a kormányzó. Az egyetlen ember, aki megbocsáthat nekem, és kizavartam a cellámból. Az egyetlen ember, aki aláírhatja a felmentésemet, és kizavartam a cellámból.”
Ahogy a kormányzó kiment, mondta: „Ő meghozta a döntését.”
283. Így az utolsó dolog, amit a fiú mondott, amikor a fekete maszkot az arcára húzták, hogy felakasszák; amikor a kötelet feszesen felhúzták, rátették a maszkot. Azt mondta: „Gondoljatok bele! A kormányzó ott állt a cellámban, és megbocsátott volna, ha nem zavarom ki.”
284. Honnan tudjuk ma reggel, hogy a Kormányzó nem áll a mi cellánk mellett ezen a reggelen? Ne utasítsátok el, ha még soha nem fogadtad el a bocsánatát! Nem csak a kormányzó, de a Király, Az egyetlen, aki megbocsáthat neked, Ő talán a kis cella mellett áll, amiben hosszú ideig éltél. Miért ne engednéd be, ha még nem, még nem tetted meg, ha még nem adtad meg teljesen magad Neki?
285. Valamikor rá fogsz jönni, hogy ez a kis alázatos mód, amiről talán azt gondolod, hogy egy csomó ostobaság, egy csomó ember, akik nem tudják miről beszélnek, rá fogsz jönni, hogy a Kormányzó itt van ma reggel. Ha szükséged van, ha egy betegség kis cellájában vagy, amiből nem tudsz kijönni, a Kormányzó itt van. A világ kormányzója, Ő igazságos, és ki fog téged engedni. Ő eljön. Aláírta a bocsánatodat. Ő csak oda akarja azt adni neked, ma reggel. Ne utasítsd el!
Hajtsuk meg fejeinket egy percre!
286. Ha egy igazi győzelmet akartok most, a fejeiteket meghajtva, miért ne adnátok meg magatokat, és engednétek, hogy az állam Kormányzója, a Kormányzó aláírja a bocsánatotokat ma reggel. Ő kész, hogy kivigyen titeket; kivigyen a bűnből, kivigyen a hitetlenségből, kivigyen a

betegségből, kivigyen bármiből, amit akartok. Tegyétek meg, mialatt imádkozunk!
Most imádkozzatok a magatok módján! Ti beszéljetek hozzá! Látjátok?
287. Az őr beszélhetett volna a kormányzóval. Az semmi jót nem tett volna. Látjátok? A fiúnak kellett beszélni a kormányzóval. Látjátok?
288. Nektek kell beszélni a Kormányzóval! Ha beteg vagy, beszélj vele! Ha vétkeztél, és rosszat tettél, beszélj vele! Nála van bocsánat számodra.
289. Mennyei Atyánk, hálásak vagyunk. És Uram, én sokkal vagyok adós. Nincs mód, hogy valaha is kifizessem a tartozásomat a bűneimért. Egy cellában voltam egyszer, mert abban a cellában születtem. Tudtam mit jelent a szabadság. És az ár annyira nagy volt, én nem tudtam kifizetni. De annyira boldog vagyok azért a napért, amikor meglátogattad a cellámat, felismertem azt, hogy ez volt az Egyetlen, aki megbocsáthatott. Az egyetlen mód, ahogy valaha is szabad lehetek, és győzelmem lehet, egy teljes győzelem, az volt, hogy elfogadjam a bocsánatot, amit aláírtál nekem. És ma szabad vagyok.
290. Annyira boldog vagyok, Uram. Börtönről börtönre látogatok, azoktól, akiknek házassági aggályaik vannak, azokhoz, akik betegek és lázasok, azokhoz, akik betegek és börtönben vannak, azokhoz, akik bűnösek és börtönben vannak, azokhoz, akik idegeskednek, és kételkednek, és börtönben vannak. Celláról cellára járok, elmondva nekik, hogy a Kormányzó azonnal jön, megbocsátva mindenkinek, kivisz mindenkit.
291. Atyám, te ismered az emberek szívét itt ma. Legyen ez egy győzelmi nap, egy teljes győzelmi nap! Legyen ez egy nap, amikor mindegyikük, -Uram-, Megkapja a győzelmet! Add meg ezt Uram!
292. Legyen minden beteg személy meggyógyítva, aki ebben az épületben van ma!
293. Legyen ez a sivatag mélyén egy olyan idő, amikor az Isten Hangja szól a hit égő tüzén keresztül! Ó Istenem, az a hitnek kis tüze ég ott, az a kis reménység, ami ég, Az Istennek Hangja szóljon azon keresztül, minden rabnak ma reggel, és mondja: „Eljöttem ma, hogy megszabadítsalak.” Legyen egy fiú vagy lány, férfi vagy asszony itt Uram, aki nem ismer téged, mint Megmentőjét, szóljon az a kis Hang, az a kis hit, egy Hang beszélve most, és mondva: „Igen, hiszem, hogy Isten van. Hiszem, hogy Ő mindaz, amit mond, hogy Ő.” És Uram, hagy szabadítsa meg őket az a kis hit épp most! Add meg ezt Uram!
294. Áldd meg őket! Áldd meg Isaacson testvért itt, Uram! Szeretjük ezt a

fiatalembert és a feleségét, a kis gyermekeit. Áldd meg a kis gyülekezetet, Ó Istenem! Mert annyira boldogok vagyunk értük, annyira boldogok vagyunk látni, hogy van fedél a fejük fölött, és egy hely itt. Annyira jó vagy hozzájuk, Uram. És mi annyira hálásak vagyunk Neked. Maradjanak ők mindig alázatosak és édesek, az Isten jelenlétében!

295. Áldd meg ezt az idegent a kapunkban! Áldd meg a látogatót, Uram! Imádkozunk, hogy légy velük! És ha még soha nem kapták meg ezt a teljes győzelmet, ahol „ámen" tudnak mondani minden Igére, amit Isten szól, akkor, Uram, legyen, hogy a hitük, ami benned van ma reggel, hangsúlyozzon ki minden Igét egy „ámennel"! Add meg ezt, Uram!

296. Áldj meg minket együttesen! Szabadítsd meg a betegeket, és a lesújtottakat! Végy dicsőséget Magadnak!

297. És kedves Istenünk, ne bosszankodjunk ezután, és emlékezzünk, hogy ezek a próbák és dolgok, amik jönnek ránk, csak azért vannak, mert Isten szeret bennünket! Azért adja nekünk, mert bizalma van bennünk. Hiszi, hogy mi... hogy van hitünk és szeretetünk iránta, hogy képesek leszünk győzni. Ő fog arra ügyelni. És ne bosszankodjunk és izguljunk emiatt! Csak menjünk fel oda, és szóljuk az Igét, és menjünk előre! A tengerek meg fognak nyílni. A győzelmi napok el fognak érkezni. Add meg ezt, Uram! És legyen ez az egyike a mi időnk nagy győzelmeinek! Áldj meg bennünket, amíg együtt újra találkozunk, a Jézus Krisztus Nevében! Ámen.

298. El akarom mondani ezt, épp mielőtt el kell mennem. Van most egy és fél órám, hogy Tucsonba érjek. Ez jó kis vezetés. De el akarom mondani azt, hogy igazán élveztem itt lenni, és érezni ezt a hitet, ami nektek van. Soha ne távozzatok el attól! Hagyjátok azt a kis tüzet égni és égni! És emlékezzetek, Isten szól azokban a kis tüzekben.

299. Isaacson testvér, egyszerűen nem tudom hogyan fejezzem ki, mennyire hálásan, hogy képes voltál ide feljönni és összetartani a csoportot. Isten adjon neked mindig erőt testvérem, hogy folytasd! És nektek, emberek, akik jöttök hallgatni, Isten adjon nektek mindig erőt, Isteni erőt, hogy megtartson titeket. Most ha...

300. Gondolom, van egy kis formális elbocsátásotok egy pár percen belül, ahogy Isaacson testvér teszi. Át fogom adni neki a szolgálatot.

301. És ha van valaki köztetek, aki tanulmányozta a „Jézus Krisztus" Nevében való vízkeresztséget, az „Atya, Fiú, Szentlélek" címei helyett, a kis pásztorunk itt, itt van készen, boldogan megteszi azt, hogy elvégezze

a keresztelést. Ha van valami gond a szívetekben, szeretnétek, hogy imádkozzon veletek, ő éppen itt van, hogy megtegye. És én... nem nagyon ismerem őt, és találkoztam vele, és leültem vele, és dolgok, egy tiszta, kedves kis Keresztény szellem található a kis testvérben. És biztos vagyok benne, hogy Isten egy olyan imát meghallgat.

302. Élt a mi vidékünkön egy Hay nevű öreg férfi. Ő egy nagyszerű öregember volt. Ő volt... bármikor, bárkivel... alázatos és kedves volt. De, és valakik azt gondolták, hogy csak vallásos bolond volt, vagy valami. De tudjátok, ha bárki megbetegedett, hívták az öreg Hay Papát, hogy imádkozzon értük. Akkor egyáltalán nem volt egy bolond. Csak egy valódi ember volt. És az az öreg katona...

303. Egy hitetlen élt ott fent a domb tetején, volt egy farmja. Az apukám barátja volt. Az Apám ivott. Szégyenlem ezt mondani. De az igazság, igazság, tudjátok.

A Biblia egy olyan dolog, ami elmondja az Igazságot. Látjátok?

304. Most, van egy könyvünk, amit történelemnek neveznek; az azt mondta, hogy George Washington soha nem hazudott. Én kételkedem abban. Én kételkedem abban. Igen uram. Én azt nem hiszem. Egy gyerek felnőhet... „Bűnben születtél, gonoszságban formáltattál, hazugságot szólva jöttél a világra.” mondja a Biblia. Úgyhogy kételkedem ebben a George Washingtonról szóló történelmi álláspontban. De az csak az ember jó oldalát mondja el.

305. A Biblia elmondja az ember mindkét oldalát. Lót egy jó ember volt lent Sodomában. „A város bűnei gyötörték az ő igaz lelkét.” De nem mulasztotta el elmondani, hogy a saját lányával élt, és gyermeke volt tőle, látjátok. Az elmondja mindkét oldalát. Úgyhogy nekünk el kell mondani mindkét oldalt.

306. Az apám ivott, ezzel a pogánnyal járt. És az kinevette ezt az öregembert. Mindig gúnyolódott vele. „Öreg Hay papó.” mi „Hay papának” hívtuk őt, csak egy kis hajkarimája volt. Ő egy öreg prédikátor volt. És egyszer esőt vártak. A vetéseik mind kisültek. És eljöttek egy kis templomba, nem nagyobb, mint ez, Kis Oposzum Királyságnak hívták, ott Kentuckyban. És amikor felmentek oda, azt mondják, azt mondta...

307. Neki, az öreg Hay Papának volt egy mondása. Azt mondta „Kedves, áldd meg a lelkem!” Kis, alázatos ember, egy öreg lovon lovagolt, régi vándorprédikátor. És kifizették őt, talán egy kosár száraz tökkel, tudjátok, és bármi más volt nekik, tudjátok, és valami zsírral vagy valamivel. Az,

tudjátok, így fizették a régi vándorprédikátorokat. Sokan közületek itt, emlékeztek a régi keleti vándorprédikátorokra.

308. És egy nap a vetések mind kiégtek. És az öreg Hay Papa azt mondta, „Nos, kedves, áldd meg a lelkem!” Miután egy olyan kis szolgálata volt, mint ez. Mondta: „Ha valaki közületek maradni akar és esőért imádkozni, hogy Isten kímélje meg a terméseteket,” mondta „maradjatok velem!” És az egész gyülekezet vele maradt.

309. Apa kint, átment oda, csak egy fiatalember, levette a nyerget a lováról, betette a templom alá, mert tudta, hogy esni fog.

310. Az az öregember letérdelt az oltárnál. Föl sem állt a térdeiről. Mondta, körülbelül egy órával azután hallott egy zajt. Körbenézett. Egy fekete felhő jött át a domb fölött. Ott volt. Látjátok?

311. A pogány, apa barátai közül, aki gúnyt űzött az öreg prédikátorból, amikor meghalt, az ágyban kellett tartaniuk. Elkapta az ambuláns tífusz lázat. Sokan az itteniek közül valószínűleg nem tudjátok mi volt az. Ó az egy szörnyű dolog. És ő ördögökkel harcolt, óráról órára, három vagy négy napig. Azt mondogatta „Charlie, Charlie!” Az volt az apám. Azt mondta: „Ne engedd, hogy elvigyenek! Ne engedd, hogy elvigyenek! Nem látod, hogy ott ül az ágy szélén, azokkal a láncokkal körülötte? Ne engedd, hogy azzal megkössön engem! Ó!” Sikoltott. És tartották őt, négy vagy öt ember tartotta az ágyban, mielőtt meghalni készült.

312. Ott, Kentuckyban voltak nekik régi faszegek a falon, ahová a ruháikat akasztották. Látott már valaha valaki olyan házat, ahová faszegeket vertek?

313. És ott volt a régi esőköpenye. Azt mondta: „Charlie, van egy fél liter whisky a zsebemben. Eredj, add oda a gyerekeimnek!”

314. És a felesége, egy Keresztény, kint a konyhában, sírt, a vacsorát főzve. A férfi azt mondta „Én nem tehettem meg.”

315. És az ágyban tartották, amíg meghalt, harcolva az ördögök ellen.

316. Amikor az idős Hay Papa, akin ő nevetett, amikor ő készült meghalni, körülbelül nyolcvanöt, kilencven évesen, ő elaludt. És a gyerekek mind összegyűltek. A felnőtt ük-ük unokái összegyűltek az ágy körül. Ő felkelt. Fehér szakálla volt, tudjátok, egy kis hajkarima a feje körül. A feje teteje kopasz. Megtekerte a szakállát, azt mondta: „Kedves, áldd meg a lelkem!” mondta „Mind azt gondoltátok, hogy az öreg Hay Papa halott, nem?” Azt mondta: „Nos, én nem tudok meghalni.” Mondta „Meghaltam évekkel ezelőtt.” Mondta „Csak megyek találkozni az Úr

Jézussal.” Mondta „Ó, ez olyan nagyszerű!” Mondta „Ti mind, a gyermekeim összegyűltetek az ágyam körül.” Fogta a legidősebbtől a legfiatalabbig a kezüket, és megáldotta őket.

317. Aztán azt mondta a két legidősebb fiának, mondta „Emeljetek fel!” és felemelték az ágyban. Nem tudta feltartani a kezét. Túl gyenge volt.

318. Azt mondta a másik fiának, mondta „Emeld fel a kezem!” Az felemelte a kezeit, úgy.

319. Azt mondta „Boldog nap, boldog nap, mikor Jézus elmosta a bűneimet. Ő tanított engem, hogyan vigyázzak és imádkozzak, és örvendezve éljek minden nap.” Lehajtotta a fejét és elment.

Nos nekünk el kell jutnunk valamelyik véghez.

320. Boldog vagyok, hogy van körülöttetek egy kis, alázatos ember, mint ő, akiben bizalmatok van. Higgyetek neki; Isten csodákat cselekszik értetek, közöttetek.

321. És meg akarom kérni ezt a kis gyülekezetet valamire érettem. Imádkozzatok értem, megteszitek? Én is egyike vagyok a testvéreiteknek. Nem vagyok veletek mindig; akarnák. Megkapjátok a szalagokat és dolgokat itt. És én kint vagyok itt egy nagy csatamezőn. Ez csak az egyike az őrhelyeknek, ahol várjuk az Úr Eljövetelét. Imádkozzatok értem, mert igazán szükségem van az imáitokra. Én attól függök, sokszor, amikor kemény helyekre érek, különösen az idegen mezőkön.

322. És vannak boszorkány doktorok és minden, ezerszer ezrek állnak ott, kihívva téged, és kimész oda egyedül, ó, jobb ha tudod, hogy miről beszélsz. Ó nekem! Amikor megtehetnek bármit. Majdnem mindent tudnak utánozni, ami Istennek van. Tudnak. Pontosan úgy, ahogy Jannes és Jambres, utánozni tudnak mindent, ami Istennek itt van.

323. Aztán megemlékezek, gondolok a kis, hűséges csoportra. „Melyik órája van a napnak? Messze a sivatag mélyén ott, messze kint, egy kis régi helyen, amit Sierra Vistának hívnak, látjátok, folyik egy kis ima-összejövetel, körülbelül ebben az időben. Látjátok? Messze, a hegy túloldalán, fent ott abban a régi marha táborban, valahol ott, ők imádkoznak.

324. Aztán kimegyek, azt mondom: „Imával vagyok betakarva. Sátán, semmit nem tehetsz velem. Az Úr Jézus Nevében jövök.” Látjátok, valami történik.

325. Imádkozzatok értem! Megteszitek azt most, mindannyian? (hallgatóság mondja „Ámen.” - szerk.) Ámen.

Isaacson testvér, gyere ide!

326. Tudjátok, szeretném, ha itt maradhatnák, és hazamehetnék mindegyikőtökkel, és ehetnék egy vacsorát. Sok időmbe telne. És tudom ti férfiak azt gondoljátok, hogy nektek van a legjobb szakácsotok a világon. Nincs kétség afelől, amitek van. Látjátok? És biztosan szeretném megtenni azt. De ma nem tehetem. Mindannyian megértitek, nem? Megértitek, hogy most pont nem tehetem meg. Hatalmas feszültségben vagyok itt jelenleg. Akarnák lejönni és közösségben lenni veletek. Újra vissza akarok jönni, szintén, visszajönni és veletek lenni. Isten áldjon benneteket!

327. Most, Isaacson testvér vedd át, amit akar az Úr, hogy tegyél.

328. Most, ha van közöttetek valaki, aki ide akarna jönni, aki soha nem adta át magát Jézus Krisztusnak, és ide akarnál jönni, és itt állni ma reggel, épp e mögött a szószék mögött, ahol Isaacson testvér és én állunk, és akarod, hogy imádkozva legyen érted, akarod, hogy imádkozzunk érted, hogy Isten megmentsen téged, jönnél most? És lesz egy teljes győzelmed ma. Ha te...

329. Ha van valaki köztetek, aki visszacsúszott, és elment Istentől, és nem tud-nem tud, elveszítetted azt a közösséget, mint az a kis hölgy tegnap este. Ó a sötétség gyülekezik, amikor eltávolodsz Istentől. Egy sáros úton vagy. Veszíteni fogsz. És ha nincs meg a győzelmed, aminek meg kellene lennie, nem jönnél te is? Ez egy teljes győzelem. Ez egy győzelmi nap lenne számodra, a világ összes dolga felett.

330. Azt mondod: „Olyan sok próbám volt, Branham testvér. Cseberből vederbe estem.” Nem épp most mondtam nektek, hogy az az Isten, mivel bízott benned? Nem fogjátok őt elhagyni, igaz? Lehet, hogy elestetek. Talán hibát követtetek el. De nem fogjátok elhagyni, igaz? Újra felkeltek, mint egy igazi katona, megmarkoljátok a kardot, és előjöttök újra. Boldogan megtennénk. Biztosan.

331. És ha nincs, akkor Isaacson testvér fog tovább beszélni hozzátok.

332. Ha megbocsátotok nekem most, és én elindulhatok, megyek vissza Tucsonba. Visszajövök meglátogatni titeket, ha az Úr akarja. Isten áldjon meg! Imádkoztok most értem? (Hallgatóság mondja „Ámen.” -szerk.)

333. Emlékezzetek, egy teljes győztes, és egyedül Jézus Krisztusra fókuszáljatok. Ő ugyanaz tegnap, ma és mindörökké. És valamikor, a szemetekkel egyre figyelve, Ő jönni fog az égből, egy kiáltással, az Arkangyal Hangjával. A Krisztusban meghaltak feltámadnak. És ezek a

halandó testek halhatatlanságot öltenek, és megyünk, hogy Vele legyünk örökké. Addig, vigyázzatok és imádkozzatok! Isten áldjon meg! Ámen. Isten áldjon, testvérem!

Magyar nyelven kiadva 2014-ben.

A füzet pénzért nem értékesíthető!